

Giảng Pháp tại Pháp hội New York kỷ niệm 25 năm Đại Pháp hồng truyền

*Lý Hồng Chí
14 tháng Năm, 2017*

(Sur phụ bước lên bục giảng khi một vạn đệ tử vỗ tay nhiệt liệt.)

Chào tất cả! Mọi người vất vả quá! *(Các đệ tử: Kính chào Sư phụ!)*

Pháp hội hàng năm số người đều đang gia tăng; hôm nay, a, ngồi kín chỗ cả. Làm đệ tử Đại Pháp mà nói, làm thật tốt ba việc, ấy chính là việc lớn nhất. Trước hết tu chính mình cho tốt thì mới có thể hoàn thành sứ mệnh lịch sử của chư vị, cho nên trong toàn thể quá trình cứu độ chúng sinh và chứng thực Đại Pháp thì không được lơ là tu luyện chính mình, do đó trong tu luyện [thì] nhất định phải thật thiết thực, đó là bảo chứng cơ bản nhất [khi] làm người tu luyện. Nếu không tu luyện, mọi người nghĩ xem, vậy bằng như người thường đang làm việc tốt; nhưng đệ tử Đại Pháp trong lịch sử đã đặt định ra cơ duyên mà hôm nay chư vị có thể thành đệ tử Đại Pháp, đặt định ra cơ sở ấy; trong lịch sử chư vị đã gánh chịu rất nhiều rất nhiều rồi, thì mới có thể thành đệ tử Đại Pháp hôm nay; ngoài ra còn vấn đề [là] [nguồn] nguyên lai căn bản nhất của sinh mệnh không hề tầm thường, đều không đơn giản đâu.

Thế gian con người¹ chính là [cõi] mê. Mê trong người thường này, không ai thấy được tình huống chân thực. Mắt của người là nhìn thế giới [một cách] phẳng,

nhưng mắt của Thần là nhìn thế giới một cách lập thể, nhìn thấy tình huống chính thể của mỗi tầng tầng diện của thế giới. Mắt người chỉ có thể thấy được bề mặt của thế giới này, hơn nữa ngay cả chính thể của thân thể mình cũng không thấy; tôi nói ấy không phải là nội tạng [người], điều tôi nói là hình thái, biểu hiện hình thể của tầng tầng lập tứ nơi không gian khác cấu thành nên cá nhân chư vị, đều không nhìn thấy được; chư vị chỉ có thể nhìn thấy bề mặt chư vị, nghĩa là, bị giới hạn rất lớn. Nhìn không thấy tình huống chân thực, do đó đối với con người mà nói thì là tạo thành [cõi] ‘mê’ lớn nhất. Vậy là trong mê này mới có thể giảng tu luyện, cho nên ở không gian khác, tại hoàn cảnh khác, thì không giảng ‘tu luyện’, cũng không có ‘tu luyện’. Chư Thần kia, như mọi người biết, họ là không thể tu. Tại sao không thể tu? Cái gì họ cũng thấy được thì còn gọi là ‘tu’ sao? Đó không gọi là ‘tu’ nữa. Nhìn không thấy thì mới gọi là ‘tu’. Trong mê, trong các chủng các dạng dụ dỗ về lợi ích nơi thế gian này, chư vị vẫn có thể chiếu theo tiêu chuẩn người tu luyện và bước đi con đường [thành] Thần², điều đó không đơn giản đâu.

Đặc biệt là hôm nay trong hoàn cảnh xã hội thế này, các đệ tử Đại Pháp chịu đựng áp lực lớn ngàn này, hễ chư vị buông bỏ tu luyện, [thì] tà ác liền để chư vị trải qua những ngày tháng bình thường; chư vị không buông bỏ tu luyện, thì chư vị phải chịu đựng bức hại, thậm chí bức hại rất tàn khốc. Chư vị có thể vượt qua, có thể đứng vững trước tất cả, có thể bước đi cho tới hôm nay, quả thực rất xuất sắc; là vì thời đầu khi Thần quyết định sự việc này, ai dám tới thế gian con người nơi đây, đó đều không phải việc đơn giản. Người dám

tới chính là xuất sắc lắm, cả Thần cũng nhìn nhận rằng sinh mệnh đó rất xuất sắc, đây là ‘dũng sỹ’, đây là dám ngay tại nơi cự thế lực toàn vũ trụ tập trung mà chúng thực Pháp, chúng thực bản thân, bước đi thành con đường mới mà cứu vãn chúng sinh. Đây cũng là chưa từng có, nghĩa là sự việc như thế này, từ khai thiên tịch địa³ là chưa từng có. Vũ trụ quá khứ trong quy luật thành-trụ-hoại-diệt, giải thể thì giải thể thôi, sau đó tái tạo. Mọi người biết đó tái tạo là dễ dàng phi thường, dễ dàng đến mức chư vị khó tin⁴, không thể tưởng tượng nổi. Thần muốn biến [hoá] gì đó, [thì] nghĩ một cái là có, hoàn toàn trong hiện thực, muốn gì có nấy. Mà vị Thần to lớn hơn thì sao? Vị [mà] rốt cuộc sáng tạo ra vũ trụ này đó? Ông có đầy đủ năng lực tại hết thủy tầng thứ của vũ trụ, một niệm của Ông sẽ sinh ra tác dụng tại hết thủy tầng thứ, [mà] hình thành một vũ trụ đã bao gồm hết thủy các tầng thứ, bao la vạn tượng⁵, mà ngay cả vô số chư Thần cũng ở trong đó. Chính là một niệm là thành. Mọi người đều biết Thích Ca Mâu Ni cũng từng giảng vấn đề này, tức là một niệm của Thần tạo thành thế giới.

Nhưng thành-trụ-hoại-diệt là Pháp Lý tại vũ trụ quá khứ; vũ trụ to lớn nhất cần giải thể trong quy luật thành-trụ-hoại-diệt rồi, việc đó chính là đáng sợ quá. [Qua] tháng năm đằng đẳng, những sinh mệnh trong vũ trụ, gồm cả vô lượng chúng Thần, ngay cả chư Thần cao nhất cũng không muốn xả bỏ, muốn cứu chính mình [và] cứu chúng sinh; trong vũ trụ đằng đẳng này, các chúng sinh trong quá trình sinh mệnh đã thành tựu rất nhiều rất nhiều những thứ mà họ cho rằng rất là trân quý, [họ] cũng muốn bảo lưu những thứ đó. Rất

nhieu chư Thần đã động cái niệm ấy, [rằng] muốn cứu chúng sinh. Nhưng mà, trước đây tôi đã giảng, dù ở tầng thứ nào cũng có vô lượng rất nhiều sinh mệnh, dù tại tầng thứ nào cũng vô lượng rất nhiều Thần, cũng có rất nhiều Chủ, dù trong phạm vi vũ trụ nào cũng có bậc chúa tể⁶[phạm vi đó]; nhưng bất kể vị chúa tể nào cũng không biết rằng ở phía trên còn có vũ trụ hay không, [họ] đều cho rằng mình là to lớn nhất; cho nên rất nhiều Chủ, rất nhiều Vương đều dấy động niệm ấy, muốn xuống cứu độ chúng sinh. Nhưng họ chỉ là các Vương cục bộ, các Chủ cục bộ, nên làm không nổi việc này; họ làm cục bộ thì không được thừa nhận, do đó sự kiện này liên can đến rất rộng lớn, rộng lớn đến bất khả tư nghị.

Sư phụ cũng chỉ là từ Pháp Lý mà giảng một chút cho chư vị, vũ trụ Chính Pháp đã tới bước này hôm nay, quả thực đã tới cuối cùng rồi, hơn nữa đã tới quá độ sang Pháp Chính Nhân Gian rồi, cho nên nghĩ lại [thấy] hết thấy điều này thật không dễ dàng gì. Điều chư vị thấy là cuộc bức hại trước mắt này, loại đàn áp vô lý nhắm vào các đệ tử Đại Pháp, nhưng trong những kinh biến kinh tâm động phách trong lịch sử cũng rất đáng sợ giống như thế. Làm đệ tử Đại Pháp mà nói, trong quá trình lịch sử này, cũng đều là ở hành trình luân hồi thật gian nan mà đặt định ra cơ sở thế này, thì mới đi tới bước này hôm nay. Đang ngồi nơi đây, dù chư vị là ai, chư vị cũng đều là trong dòng sông dài lịch sử này, từng đời từng đời⁷bước đi cho tới hôm nay. Từng đời từng đời ấy, dù chư vị là đệ tử Đại Pháp cũng vậy, chư vị là người thường cũng vậy, chỉ cần chư vị là tương lai sẽ được cứu, thì chư vị đều phải qua những thán

năm đằng đằng, thống khổ, trong những kinh biến, tiêu diệt tội nghiệp của chư vị, gánh chịu thống khổ, bước đi tới hôm nay. Chư vị dù biết được cũng vậy, không biết cũng vậy, làm một sinh mệnh nhân loại thì đều từng bước đi như thế. Do đó nhân loại vào thời thái bình vô sự⁸, [thì] cảm thấy vẫn là tốt lắm; [còn] trong thời loạn lạc⁹thống khổ, phải chịu những thứ kinh tâm động phách, [thì] cái khổ nào cũng phải chịu, ấy là biểu hiện ở hoàn cảnh này của con người. Trong toàn bộ quá trình đi xuống trong vũ trụ này, hoàn cảnh thượng giới của vũ trụ tuy không có khổ như thế gian con người, cũng không ‘mê’ như con người, nhưng mà đi từ tầng thứ cao xuống tầng thứ thấp cũng là khổ phi thường.

Tôi vừa giảng đó, Thần nhìn thể giới thì là lập thể, họ nhìn là thấy chính thể thân thể được cấu thành từ tầng tầng lớp lớp của chư vị. Bề mặt chư vị là phân tử cấu thành; kỳ thực mắt của chư vị thì ngay cả phân tử cũng nhìn không thấy, chư vị chỉ thấy tới tế bào cấu thành từ phân tử của chư vị; con mắt của chư vị cấu thành từ tế bào, chư vị chỉ thấy tới tầng tế bào; [mà] tế bào vẫn phải dùng kính hiển vi để nhìn, mắt chỉ thấy tới bề mặt cấu thành từ tế bào, chính là mê tới mức độ như thế. Mà tầng tầng lớp lớp cấu thành nên thân thể người¹⁰ đều trong tầng tầng không gian, ấy là chính thể chư vị, mà lại nhiều vô cùng; lớp lớp cấu thành toàn bộ Tam giới có bao nhiêu tầng thì thân thể người có bấy nhiêu tầng, nhiều đến thế. Thân thể chư vị có nhiều tầng đến thế mà chư vị đều nhìn không thấy, nhưng Thần nhìn một cái là thấy. Thần nhìn chính thể con người.

Chúng ta có người đang nghĩ, chúng ta có câu rằng “cân nhắc kỹ càng đầy đủ”¹¹. Thực ra rất nhiều người

khi làm các việc, ấy là linh cơ hể động thì họ làm thôi, tư tưởng của họ hể nghĩ một cái thì họ làm rồi; nhưng tư tưởng đó không hề trải qua cân nhắc kỹ càng đầy đủ, chưa có trải qua suy xét chi tiết, vậy mà làm được rất tốt. Tại sao? Đây cũng là vấn đề mà mọi người đều đang suy xét, vấn đề mà các nhà khoa học cũng đang suy xét, nói rằng tư tưởng chín chắn như vậy không phải là trải qua cân nhắc chi ly, mài dũa kỹ càng, ấp ủ mà ra, mà là nháy mắt đã làm ra rồi, nghĩ ra rồi, tại sao? Nói không rõ ràng. Kỳ thực, thân thể người không chỉ là chút xíu bề mặt này đâu, tầng tầng tầng tầng đều có thân thể chư vị, đều có tư tưởng chư vị, đều có tế bào chư vị, đều là chính thể của chư vị; hành vi tại bề mặt khi làm một việc, khi thực thi một việc, toàn bộ tế bào đều đang vận động, đều đang suy xét, đồng thời không chỉ tại một không gian. Càng vi quan thì thời gian càng nhanh, năng lực của họ càng to lớn. Chư vị ở bên này chư vị cảm thấy [mới] trải qua hơi hơi suy nghĩ một cái, nhưng bên kia đã nghĩ có khi là mấy năm rồi đó, là vì chúng không [cùng] tại một không gian.

Thần xét vấn đề thì họ nhìn một cách chính thể, nhìn một cách lập thể; con người chỉ là nhìn ở bề mặt. Có những lúc đệ tử Đại Pháp bên cạnh tôi, từng ý từng niệm của chư vị, biểu hiện của chư vị, tôi hoàn toàn không nhìn bề mặt chư vị và hành vi của chư vị, [mà] tôi nhìn động cơ thật sự kia của chư vị, tôi nhìn xem tư tưởng thật sự của chư vị căn bản đang nghĩ gì, đang làm gì. Trong quá trình này, nơi bề mặt đã biểu hiện ra những gì, tuy chúng là hành vi của chư vị, chư vị phải chịu trách nhiệm [về chúng], nhưng mà, tôi vẫn là nhìn căn bản của chư vị.

Làm đệ tử Đại Pháp trong cuộc bức hại này, cũng là như thế. Trong tu luyện là người đang tu, ‘người đang tu’ chính là sẽ có biểu hiện của rất rất nhiều nhân tâm. Mà nhân tâm hiển biểu hiện ra, rất có thể không phù hợp tiêu chuẩn của Pháp, đúng không? Vậy rất có thể trong bức hại dùng niệm con người mà làm sai. Tu luyện mà, trong tu luyện đó là cho phép chư vị phạm lỗi, vì chư vị không thể việc gì cũng làm được tốt, nhưng chư vị cuối cùng cần phải làm được tốt. Chư vị đã có thể phạm lỗi, nên chư vị cũng có thể làm ra lỗi lớn. Điều này từ lâu [tôi] đã nghĩ tới rồi, vấn đề này từ đầu đã biết rồi, chư vị cũng có thể làm ra sai lầm phi thường to lớn. Điều tôi bảo mọi người là, chư vị là người tu luyện, chư vị đi trên con đường [thành] Thần, chư vị sai rồi [cũng] đừng lo, chư vị cần biết sai, chư vị cần phải trước lúc tu luyện hoàn thành mà làm tốt những gì nên làm, tiếp tục làm tốt những gì chư vị nên làm, đây chính là tu luyện. Có những học viên, cũng như thế, thấy họ làm rất sai [kém], thậm chí tham gia cùng tà ác bức hại đệ tử Đại Pháp khác. Nhưng tôi biết, trong cuộc bức hại tà ác khốc liệt này, trạng thái tu luyện của mỗi người là khác nhau, chịu đựng của thân thể người cũng là hữu hạn. Tôi giảng rồi, đều là người đang tu, không phải Thần đang tu. Người đang tu là có tư tưởng con người, có tư tưởng con người thì có thể phạm lỗi, mà phạm lỗi thì có thể phạm lỗi nhỏ, phạm lỗi lớn; cho nên tôi nói rằng trước khi sự kiện này kết thúc, thì vẫn là nên cho họ cơ hội, họ muốn tu thì nên coi họ như đồng tu. Tu luyện mà, từ đầu tôi đã thấy được là vậy rồi; mỗi cá nhân đều có thể bước đi thật tốt, đều cất bước [ngay] chính đến thế, đó là không thể nào; tôi cũng biết [vậy].

Ban đầu tôi vào thời kỳ mới truyền Pháp đã giảng một câu, tôi nói tôi đã truyền Pháp lớn nhường này, đây là chưa từng có từ khai thiên tịch địa, tôi dù chỉ cứu một người, cuối cùng [dù chỉ] có thể có một người tu xuất lai, thì cũng không uổng công làm sự việc này. Cả tôi cũng đặt tiêu chuẩn xuống thấp đến thế. Nhưng từ tình huống hiện nay mà xét, ban này tôi vừa vào [hội trường] đã nói, rằng Pháp hội hàng năm số người đều đang tăng, bây giờ ngồi kín chỗ; ít nhất thì chư vị đã từ cuộc bức hại khốc liệt này mà đi tới hôm nay, ngồi ở đây; đương nhiên còn có rất nhiều đệ tử Đại Pháp không có điều kiện [nên] không tới được, tôi biết, còn nhiều đệ tử Đại Pháp lắm, còn rất nhiều. Tu luyện mà, nó không phải việc của con người, nó là cơ sở được đặt định ở căn bản của sinh mệnh. Bức hại ấy, nó cũng chỉ là từ bề mặt mà bức hại chư vị, nó có thể động tới căn bản không? Không động tới căn bản. Do đó tà ác kia cứ luôn muốn người tu luyện buông bỏ tu luyện; [nhưng với] các đệ tử Đại Pháp thật sự có mang sứ mệnh thì chúng vĩnh viễn không bức hại nổi, không thể khiến họ buông bỏ tu luyện, vì đó là được đặt định từ căn bản của sinh mệnh, bức hại cũng không động chạm tới đó được, chỉ có thể động chạm tới bề mặt con người. Đương nhiên bề mặt con người cũng rất chủ yếu, hành vi người ta là quyết định chiều hướng của sinh mệnh đó; nhưng trong quá trình, Thần sẽ nhìn động cơ căn bản của mỗi từng việc mà chư vị làm. Chính là chuyện như thế.

Làm con người mà giảng, thực ra cũng là công bình. Tại sao? Thành-trụ-hoại-diệt là quy luật vũ trụ, mỗi lô sinh mệnh khi không còn tốt nữa thì đều giải thể đi.

Văn minh các thời kỳ khác nhau từng trải qua trong lịch sử ấy không phải chỉ một lần hai lần, đúng không? Rất nhiều lần rồi, văn minh tiền sử rất nhiều lần đều cao siêu hơn văn minh hiện đại này. Lịch sử chính là như một kịch bản, văn minh mỗi lô nhân loại qua đi, thì lại chỉnh sửa [kịch bản] một lần mới; chỉnh sửa rồi, lại đem kịch bản đó ra diễn lại, cuối cùng định lại. Có thời kỳ hoàn toàn giống như người ngoài hành tinh¹² từng có kỹ thuật rất cao, lịch sử qua đi rồi và nói [vậy] là không được, trạng thái đó của con người không được, không phù hợp tiêu chuẩn nhân loại cuối cùng đặc Pháp, không cần có kỹ thuật cao đến thế; có thời kỳ nhân loại biểu hiện vô cùng kém phát triển, và thế cũng không được. Không chỉ là về kỹ thuật, [mà còn] về hành vi, về tư tưởng, về văn hoá của con người, thậm chí về ngoại hình của con người mà không phù hợp yêu cầu thì đều không được.

Cho tới hôm nay, tôi vừa nói đến ‘ngoại hình’, ngoại hình ấy, kỳ thực trong lịch sử nhân loại thời đầu, ngoại hình của nhân loại các thời kỳ khác nhau, có những [ngoại hình mà] người hiện đại nhìn đều thấy lạ lẫm, khác biệt rất nhiều so với người hiện đại. Rất nhiều lần nhân chủng không được bèn đào thải rồi, hiện nay thời kỳ cuối cùng này lưu lại năm nhân chủng lớn: người da vàng, người da trắng, người da đen, người da đỏ, và người da nâu¹³. Người da đỏ cận đại không còn thấy nữa, hẳn là do [vấn đề] hỗn huyết [lai] tạo thành. Kỹ thuật của nhân loại phát triển rồi, phá trừ gián cách giữa các khu vực địa lý, khiến một số nhân chủng đã bị tiêu mất. Người da trắng thật sự, thuần [chúng] cũng là không còn thấy nữa; người da vàng, người Trung Quốc

là hỗn tạp nhất. Kỳ thực lịch sử nhân loại thì tôi đều biết; vì liên quan tới vấn đề tranh cãi [về] dân tộc, nên không giảng thêm nữa. Dẫu thế nào đi nữa, dù sao thì lịch sử nhân loại đều ở nơi tôi đây, tôi biết toàn bộ quá trình từ đầu đến cuối. Quá trình lịch sử nhân loại khi tới bước này hôm nay, chúng Thần đều cảm thấy thích hợp để dùng cho thời kỳ Chính Pháp cuối cùng rồi.

Thực ra thời đó còn là nhân loại thuộc về quăng những năm 50, 60¹⁴, nhân loại là tương đối đơn thuần, tương đối lương thiện. Cựu thế lực thấy trạng thái nhân loại như vậy nếu đăc Pháp thì quá dễ rồi, thiện niệm nơi xã hội quá mạnh, do đó bèn tạo ra rất nhiều ý thức ‘hiện đại’, nghệ thuật và học thuyết phái ‘hiện đại’, các lĩnh vực đều tràn ngập những thứ ‘hiện đại’ phụ diện, cuối cùng khiến nhân tố phụ diện này chiếm lĩnh toàn thế giới. Hiện nay chính là hoàn cảnh như thế. Những thứ chính diện, những gì thiện lương thì trong tình huống bình thường không ai dám giảng công khai, sợ người ta nói, sợ người ta cười chê, sợ người ta kỳ thị. Toàn thể đều bị nhân tố phụ diện chiếm lĩnh, có thể tuyên dương [những thứ phụ diện] ngay nơi thanh lịch, nơi công cộng¹⁵. Mọi người biết Đoàn Nghệ thuật Thần Vận. Thần Vận hoàn toàn là đưa nhân tố chính diện nhất toàn Thiện toàn Mỹ, chân Thiện chân Mỹ biểu hiện ra. Trong thế giới hoàn toàn là phụ diện này, đột nhiên xuất hiện một đoàn nghệ thuật thuần chính đến thế, quả thật khiến con người thế gian¹⁶ chấn động. Mà biểu hiện ra đều là tạo phúc cho tất cả mọi người, dù chư vị là chính diện hay phụ diện, tạo phúc cho hết thảy mọi người; cho nên mọi người đều nói Ông là tốt. Vốn dĩ Ông là đến để cứu người.

Trong hình thức xã hội hoàn toàn là phụ diện thể này, chư vị muốn đi con đường [thành] Thần, chư vị muốn theo chính Đạo¹⁷, thì khó lắm, tôi biết rất sâu sắc. Trường bồi dưỡng nhân tài cho Thần Vận, học sinh của trường Phi Thiên ấy, chư vị biết đó, các cháu đã làm rất là tốt, nhưng tôi vẫn lo lắm, bởi vì nghệ thuật của xã hội hiện nay thực sự đang ảnh hưởng quá lớn đến các cháu, hết thấy những gì của xã hội đều đang hấp dẫn các cháu. Đạo đức của xã hội người thường chính là bị kéo xuống như thế, âm thầm lặng lẽ¹⁸. Chúng không nói rằng “Ta chính là ma, ta cứ là phải khiến nhân loại trượt xuống”, chúng sẽ không nói thế. Chúng âm thầm lặng lẽ mà dẫn dắt chư vị, dùng các thứ bất chính, chư vị nhìn không ra; biểu hiện ở nghệ thuật, biểu hiện ở hành vi, biểu hiện ở các loại sản phẩm, biểu hiện ở hết thấy tất cả các thứ đang hấp dẫn chư vị về mọi phương diện, kéo chư vị xuống, kích thích những thứ chư vị nghiện mà lôi kéo chư vị xuống. Một khi nhân tố phụ diện chiếm lĩnh ý thức con người và hình thái xã hội, thì nhân loại sẽ rất khó được cứu lại nữa, vì lý trí của người ta bị nhân tố phụ diện khống chế, khi làm các việc tự họ đã không phân biệt được rõ cái đó có phải là tư duy của tự mình hay không.

Tôi vừa giảng rồi, mắt người chỉ thấy được bề mặt này cấu thành từ tế bào bề mặt con người; [còn] tầng tầng tầng tầng tư tưởng, tầng tầng thân thể, tầng tầng hết thấy các thứ của con người, thì bản thân đều nhìn không thấy, cũng không biết. Như vậy ở bề mặt này đã bị xã hội vốn đã phụ diện rồi giáo dục thành quan niệm với ý thức rất mạnh hiện đại biến dị. Quan niệm hình thành hậu thiên ấy, nhân tố phụ diện, nó không phải

là một nhân tố đơn giản đầu, đằng sau nó là có [những thứ] của tà linh —Satan cũng vậy, tà linh của tà đảng cộng sản cũng vậy— nó đang thống trị thế giới, nó đang lợi dụng những sinh mệnh tà ác của nó để khống chế con người. Con người hiện đại phân biệt không rõ hành vi khi biểu hiện là tư tưởng bản thân chư vị hay là bị nhân tố phụ diện khống chế. Ở bề mặt thì thấy hết thấy hành vi của chư vị đều rất tự nhiên, chư vị thậm chí cảm thấy nguồn gốc tư tưởng chư vị đều rất tự nhiên; chư vị phân biệt không rõ đâu thật sự là bản thân chư vị nghĩ, đâu là nhân tố ngoại lai khống chế chư vị, dẫn dắt dục vọng của chư vị, hấp dẫn các loại thứ chư vị nghiện, bất kể chư vị thích là gì. Tu luyện trong hoàn cảnh như vậy, rất là khó. Quá khó, quả thực khó lắm! Ngay cả Ki Tô giáo¹⁹ cũng vậy, Phật giáo cũng vậy, rất nhiều tôn giáo, họ đều cảm giác được rằng, áp lực của loại xã hội này khiến nhân tố chính diện trong tín đồ của họ càng ngày càng ít, xã hội càng ngày càng sa đoạ rồi; họ đều biết, không còn biện pháp nào nữa, chính vì nhân tố phụ diện đã chiếm lĩnh thế giới rồi.

Mà chư vị muốn quay về, trở về, Thần Vận chính là đi trên con đường như thế, con đường này ắt phải là người tu luyện, thế thì những người tu luyện ấy ắt phải có cơ sở tu luyện, vậy trong quá trình bồi dưỡng các cháu chính là vô cùng vất vả, vô cùng gian khổ. Ở hoàn cảnh khác cũng thế. Làm đệ tử Đại Pháp mà nói, gồm tất cả các đệ tử Đại Pháp toàn thế giới, bước đi cho ‘chính’ con đường của mình, lại đồng thời cứu độ chúng sinh, nhưng mà bản thân chư vị rất nhiều đệ tử Đại Pháp có thân nhân, con cái đang bỏ mặc, không quản nữa, thậm

chí bó tay²⁰. Xã hội này chính là lực hấp dẫn mạnh mẽ như vậy, nhân tố phụ diện chính là mạnh mẽ như vậy.

Làm người tu luyện mà nói, trên thế giới này hỏi ai còn đang đi trên con đường ‘chính’? Ai còn dám đi trên ‘chính lộ’? Khó lắm. Tôi vừa nói, chư vị dám tới con người nơi đây thì là ‘dũng sỹ’, Thần chính là nhìn nhận như thế. Hoàn cảnh phức tạp nhường ấy, chư vị dám tới thì chư vị là dũng sỹ; chư vị có thể vào Chính Pháp, chư vị có thể vào đội ngũ cứu người, thậm chí có thể thành người tu luyện, [thì] Thần thấy chư vị đã rất xuất sắc rồi, quá giỏi rồi! Chư vị cũng có thể làm tốt hơn một chút trong tu luyện —mọi người nghĩ xem, hoàn cảnh tạo thành con người— bản thân hoàn cảnh bất hảo này đã khiến chư vị nổi bật rồi đó. Đừng nói là đệ tử Đại Pháp, người mà có thể cầm cuốn sách Đại Pháp mà đọc thì đã khiến các vị nổi trội rồi đó; có thể tán đồng thì các vị đã không còn là người bình thường đâu. Nếu trong hoàn cảnh rất là tốt, chính niệm người ta rất mạnh, hoàn toàn là thể giới với nhân tố chính diện, chư vị biểu hiện chút đó thì cũng không tính là gì cả; ai ai cũng đều làm được; chư vị phải làm nổi trội phi thường, thì mới được; đúng không? Là vì hoàn cảnh tà ác đã khiến chư vị nổi bật; điều ấy —nói một cách tương đối về phương diện này— xác thực đã giảm bớt độ khó khăn trong tu luyện của chư vị. Về yêu cầu đối với chư vị, làm đệ tử Đại Pháp mà nói, thì vẫn cần tận sức làm cho tốt, hoàn thành sứ mệnh lịch sử của chư vị, [việc] cứu độ chúng sinh thì chư vị nhất định phải làm. Tôi bảo mọi người này, việc cứu độ chúng sinh là cực kỳ trọng yếu, chư vị nhất định phải làm.

Đệ tử Đại Pháp là gì? Trong lịch sử có nhiều tôn giáo, mọi người biết đấy, trong tu hành là không mang theo sứ mệnh, họ chỉ là cầu được tự thân viên mãn: Ta tu xong ta tới thiên đường, ta tu tốt thì tu thành Bồ Tát hay La Hán. Nhưng câu nói “cứu độ chúng sinh” được nói ra dễ quá, hỏi ai dám làm? Các vị tu riêng mình đã tu khó thế rồi, các vị còn muốn mang theo người khác mà tu. Các vị mang theo một người mà tu, thì bằng như hết thấy các thứ của cá nhân ấy các vị đều phải có trách nhiệm, các vị đưa người đó tu tốt giống các vị vậy. Tự thân các vị tu còn không tốt, tu rất khó rồi, các vị làm sao tu người kia cho tốt? Hơn nữa các vị cứu độ cứu độ chúng sinh là không phải cứu một người, các vị cần cứu là rất nhiều người, các vị làm sao có trách nhiệm với họ chứ? Cho nên [với] những người mà nói “ta cứu độ chúng sinh”, tôi quả thực từ đáy lòng chê cười họ. Cứu độ chúng sinh, hỏi ai dám cứu độ chúng sinh? Các vị thử thử xem? Đừng nói cứu độ chúng sinh, [riêng] đưa phần nghiệp bệnh nào đó trên thân thể họ đặt lên thân các vị thì các vị đã chết rồi, chưa đợi được các vị cứu họ thì các vị đã chết rồi.

Uy lực của Pháp này, cơ sở đặt định ra trong lịch sử của đệ tử Đại Pháp, và [tính] trọng đại của bản thân trách nhiệm của chư vị, [như thế] chư vị mới có thể làm được việc này. Đây không phải [điều] một người bình thường có thể làm, cũng là chưa từng có từ khai thiên tịch địa. Đại Pháp vũ trụ đã thành tựu đệ tử Đại Pháp. Sinh mệnh nào mới xứng tu Đại Pháp vũ trụ? Không có trong quá khứ đâu. Thích Ca Mâu Ni cũng không phải tu Đại Pháp vũ trụ mà tu xuất lai; đúng không? [Mọi người] đều biết rằng Ông là chính ngộ²¹ được Pháp của

tầng nơi vũ trụ mà bản thân [Ông] phù hợp mà tu xuất lai. Dùng Đại Pháp vũ trụ [để] trực tiếp độ nhân, chư vị từng nghĩ tới chưa, làm một sinh mệnh mà nói, chư vị nên cần làm thế nào? Trách nhiệm là gì? Đương nhiên làm đệ tử Đại Pháp mà giảng, đã trải qua những năm mưa gió bão bùng ấy, tôi vẫn luôn nói rằng, có thể từ “20 tháng Bảy” năm 1999²² sau đó vượt qua thì thật xuất sắc, chư Thần đã vô cùng trân quý chư vị rồi; do đó khi bản thân làm đệ tử Đại Pháp mà nói, cũng cần trân quý bản thân mình, con đường mà mình đi qua, tổng khứ cận bã. Đó chính là Đạo²³ mà tương lai chư vị chính ngộ, đó chính là những gì thành tựu và uy đức của chư vị, cũng là quyết định tầng thứ sở tại của mỗi từng cá nhân.

Tôi vừa nói rằng Chính Pháp vũ trụ đã vào trạng thái kết thúc cơ bản hậu kỳ, đã quá độ sang Pháp Chính Nhân Gian rồi; do đó thời kỳ này mọi người càng nên phải thực thi cho tốt; không được phí sạch công sức trước đây²⁴; không được lại làm sai nữa; cũng đừng để tâm hiển thị, thích làm thứ lạ²⁵, và các chủng các dạng tâm chấp trước của chư vị dẫn dắt chư vị lại làm những việc hồ đồ kia nữa. Dựa vào nhiệt tình đối với Đại Pháp vẫn là không được đâu, phải lý trí, trong hoàn cảnh tà ác [thì] cần phải cân nhắc an toàn, phải tu cho chính, đi cho chính thì mới được. Hết thấy những gì mà cữu thể lực cải biến, [thì] tôi cũng là tương kế tựu kế mà làm, nhưng làm đệ tử Đại Pháp mà nói, chư vị phải đi cho chính. Làm đệ tử Đại Pháp mà giảng, chư vị có thể bước đi tới hôm nay, Sư phụ vô cùng trân quý chư vị, nhất định phải làm cho tốt. Những lời mà tôi nói trong lịch sử thì [nay] đều đang đoái hiện²⁶. Tôi không có giảng

dự ngôn²⁷, mà là tôi đã giảng rằng toàn thể hình thể Chính Pháp vũ trụ từng bước từng bước đến cuối cùng. Chư vị hãy nhìn xem, đều đang đoái hiện.

Trước hết tôi nói bấy nhiêu thôi. Từ xa xôi vạn dặm²⁸, còn có từ Đại Lục²⁹, mọi người mang theo những câu hỏi mà chư vị cảm thấy cần phải đặt ra, chư vị có thể đưa lên cho đại hội, tôi sẽ giải đáp cho chư vị. (*đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*)

(Sur phụ đang đứng và ngồi xuống, các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt)

Đệ tử: Đệ tử Đại Pháp toàn thể giới kính chúc Sur phụ sinh nhật vui vẻ!

Sur phụ: Tôi không đọc cái [như thế] này nữa. (*đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*)

Đệ tử: Đệ tử lý giải rằng, hiện nay đã tới cuối cùng của Chính Pháp rồi, Pháp Chính Nhân Gian lập tức tới, thuận theo tiến trình Chính Pháp tấn tới, trọng điểm giờ đây chúng ta giảng chân tướng có thay đổi không? Phải chăng cần nói thẳng hơn nữa cho con người thế gian?

Sur phụ: Không có thay đổi, nguyên làm sao thì vẫn làm vậy; không có thay đổi gì; nếu có biến hoá, thì tôi sẽ bảo cho chư vị qua Minh Huệ Net. Giảng chân tướng mà muốn cứu người thì không được giảng cao, giảng cao sẽ trái lại là có tác hại, [về] điểm này đã có rất nhiều [bài học] giáo huấn rồi.

Đệ tử: Tà ác bức hại các đệ tử Đại Pháp Đại Lục, tội ác mổ cướp tạng sống càng ngày càng được nhiều người thường quan tâm, có không ít học viên rất nhấn mạnh việc vạch trần mổ cướp tạng sống, hễ vừa giảng chân tướng là nói về mổ cướp tạng sống. Phải chăng vẫn nên nhấn vào bối cảnh giảng chân tướng, trước hết

giảng rõ Pháp Luân Đại Pháp là gì, chân tướng cơ bản, ví như vụ tự thiêu lừa đảo, giả tạo 1400 ca [tử vong], v.v., rồi mới xem mức độ cảm thụ của người nghe mà giảng [tiếp].

Sư phụ: Phải rồi, tôi cảm thấy giảng như thế rất lý trí. Người chính là người, [nhiều khi] chư vị nghĩ người ở cao quá. [Khi] chư vị cảm thấy cứu họ có độ khó cao hơn, [thì] là vì họ quá thấp [so với chư vị nghĩ], không phải vì họ quá cao; do đó càng có độ khó thì chư vị càng cần giảng thấp, họ mới có thể tiếp thu, họ mà thật sự có trí tuệ thì họ đã không thể. Cho nên vẫn là từ cơ bản nhất, đặc biệt là ở Đại Lục, Trung Cộng đặt điều thể nào, những cái đó [là cần] phá trừ cho họ, giảng ra tình huống chân thực, sau đó mới giảng tà đảng Trung Cộng bức hại tà ác nương nào, họ mới đồng tình với chư vị. Chư vị chỉ giảng tà ác bức hại thể nào, tư tưởng của họ vốn bị vu khống làm cho hiểu sai sẽ nghĩ là chư vị không tốt, do đó giảng chân tướng thì chư vị nhất định phá trừ vu khống đặt điều kia, thế mới được.

Đệ tử: Đặc thủ³⁰ Hồng Kông dưới chỉ thị của tà ác đã phá hoại việc Thần Vận xin phép nơi biểu diễn, đồng thời dung túng băng nhóm [côn đồ] tà ác công kích Đại Pháp tại khu đô thị Hồng Kông và các điểm du lịch, đó là vi phạm luật pháp Hồng Kông. [Con xin hỏi] có thể Phật Học Hội địa phương điều phối, [và] học viên có điều kiện [đi] khởi tố ra toà, mở ra hoàn cảnh hợp pháp?

Sư phụ: Tương lai không xa những kẻ xấu sẽ không một ai thoát được, đều có người thu thập [chúng]. Tình huống Hồng Kông, các học viên Hồng Kông chư vị và Phật Học Hội là đã đang cân nhắc mà làm. Tại đây Sư phụ không [thể] hai ba câu³¹ là có thể nói rõ được, cũng

không thể bảo chư vị một cách chu đáo mọi mặt³² rằng chư vị làm thế nào; thế thì tôi tước đoạt mất con đường tu luyện của chư vị; bởi vì chư vị thực thi thế nào, làm sao cho tốt, ấy là điều chư vị cần làm. Tôi cái gì cũng giảng cho chư vị, tôi cái gì cũng bảo chư vị, thậm chí đi từng bước ra sao, thế thì là chư vị tu hay là tôi tu? Hay là tôi đang dắt chư vị tu? Như thế không được tính, là đạo lý đó [phải không]? Cho nên có những việc vẫn là cần chư vị tự mình cân nhắc mà làm nó cho tốt. Hoàn cảnh là dựa vào đệ tử Đại Pháp khi giảng chân tướng mà khai sáng.

Đệ tử: Hiện nay đệ tử rơi vào một hiện tượng, ấy là thỉnh thoảng có người không biết tên đưa [tặng] một số sách Đại Pháp tới điểm học Pháp, những sách Đại Pháp đó có [sách] là bản phát hành cũ chưa chỉnh sửa chữ, cũng có [sách] là mới, nhưng phần lớn sách có giấy bị bẩn, hoặc trang giấy đã thành cương cứng, rất cũ; đệ tử không biết xử lý thế nào.

Sư phụ: Bức hại nghiêm trọng nhường ấy, người ta bèn giấu sách đi, nhưng có thể do bảo quản không tốt lắm. Đối với người chưa có sách mà nói thì [sách] đó vẫn rất trân quý. Chưa chỉnh sửa chữ thì có thể chỉnh sửa. Bẩn cũng không sao, vẫn có thể học, có thể dùng cũng như thế. Thật sự hỏng [đến mức] không thể dùng nữa thì chư vị có thể đốt đi, bởi vì chư vị là đệ tử Đại Pháp, Thần biết việc mà chư vị làm.

Đệ tử: Đài Loan sau khi chính phủ mới lên tháng Năm năm ngoái, du khách từ Đại Lục đi du lịch các điểm tham quan ở Đài Loan đã giảm rõ rệt, phải chăng là phản ánh trạng thái tu luyện của đệ tử Đại Pháp Đài Loan? Du khách từ Hàn Quốc, Nhật Bản và các nước

khác ở Đông Nam Á tới Đài Loan lại tăng lên rõ rệt, phải chăng nên mở rộng đối tượng giảng chân tướng ở điểm du lịch tại Đài Loan?

Sư phụ: Cái này không có gì đặc biệt. Gần đây kinh tế Đại Lục không như những năm trước, du khách ít đi cũng rất bình thường. Còn nói việc giảng chân tướng, thì dù [đối tượng] là ai, chư vị đều cần đi giảng, trọng điểm đặt ở du khách [từ] Trung Quốc Đại Lục; là Đài Loan mà nói, [giảng chân tướng cho] các dân chúng khác cũng khả dĩ, đặc biệt là dân chúng các quốc gia vùng Nam Á, cũng bị hại về [vấn đề] bức hại Pháp Luân Công, đều có thể giảng.

Đệ tử: Các đồng tu Hồng Kông nói rằng đồng tu Đại Kỷ Nguyên đều đi bán các thứ, [và họ] không hiểu được việc này. Có học viên mới tới Phật Học Hội học Pháp trái lại bị trở ngại [ngăn cản], không có bầu không khí học Pháp, khiến người [mới] tới [tham gia] không hiểu được Đại Pháp.

Sư phụ: Có loại hiện tượng này sao? Hồng Kông. Dù sao hễ là trạng thái tu luyện thì làm người phụ trách là có trách nhiệm. Nhưng làm người viết tờ câu hỏi [nếu] quá không hiểu tình hình, thế thì cũng không được.

Đệ tử: Đệ tử Đại Lục xin vấn an Sư phụ. Hơn một năm qua tình chúng con nhiều nơi xảy các vụ bắt cóc đệ tử Đại Pháp trên diện rộng. Câu hỏi của con là, Chính Pháp gần tới cuối³³ rồi, [mà] hôm nay xuất hiện can nhiều loại này, là [do] chỉnh thể tu luyện có sơ hở³⁴ chăng? Hay là [do]...

Sư phụ: Không phải là thế đâu. Chính là [vì] vẫn chưa tu cho tốt, chúng bèn ‘tu’ chư vị, chúng chính là muốn làm thế. Nơi Trung Quốc Đại Lục — dùng lời cự

thể lực mà nói— chính là như lò luyện đan của Lão Quân, lửa ấy ắt phải mạnh thế, thì mới luyện ra vàng ròng. Tôi nói rồi, không phải bảo rằng hình thể tốt lên thì hết thấy tà ác cũng biến thành tốt; tà ác sẽ không biến thành tốt đâu, chỉ sẽ bị thanh trừ; trước khi bị thanh trừ thì chúng là sẽ biểu hiện, đặc biệt là lúc giãy chết, chúng là sẽ làm thế, chính như thuốc độc, [dù] chưa vị không cho chúng độc, chúng không độc có được không? Chúng chính là thuốc độc.

Đệ tử: Kênh truyền thông đưa tin về Thần Vận, đến nay vẫn chưa cách nào đạt tới chú trọng chi tiết, ví như trong bài viết dùng từ ‘ông’, ‘bà’ khi gọi người được phỏng vấn³⁵, hoặc lặp lại danh hiệu của người được phỏng vấn, [thế là] không phù hợp thông lệ [hiện nay] của giới thông tấn. [Con] xin hỏi Sư tôn, kênh thông tin mà đến nay vẫn chưa cách nào kỹ lưỡng chi tiết được như Thần Vận, thì có thể ảnh hưởng các kênh thông tin lực lượng cứu người?

Sư phụ: Việc nhỏ, chỉ là kênh thông tin trong khi đưa tin cần có lễ tiết hơn, là như vậy. Học viên Pháp Luân Công về hành vi là cần theo lộ [tuyến] truyền thống, do đó nên làm tốt hơn một chút.

Đệ tử: Hai vợ chồng đồng tu vì chưa thực tu, gặp vấn đề không thể hướng nội tìm [do đó] ly hôn rồi, nhưng cái tâm tu Đại Pháp là không đổi. Ly hôn đối với tu luyện của họ tạo thành hậu quả là gì? Họ vẫn có cơ hội tu luyện viên mãn chăng?

Sư phụ: Về nguyên tắc trong tu luyện họ tu tốt hay tu chưa tốt, [thì] đó là trạng thái biểu hiện trong tu luyện của họ. Bản thân việc ly hôn đối với người ta mà xét thì khá là quan trọng, [nhưng] về thực chất thì

tu luyện đối với họ là ở vị trí số một. Nếu tu được tốt thì không ảnh hưởng; còn chư vị chọn hình thức nào mà tu, chư vị muốn tu gì, [thầy] vẫn là việc của riêng chư vị. Nếu [ly hôn] là vì chấp trước, do nhân tâm tạo thành, thế đương nhiên là làm không đúng rồi.

Đệ tử: Hiện nay trẻ em đều chơi trò chơi máy tính. Là do người ngoài hành tinh chế tạo đúng không? Chúng con nên làm thế nào?

Sư phụ: Phải rồi, hiện nay trò chơi điện tử đều là người ngoài hành tinh khống chế con người làm ra. Con người cảm thấy tự mình làm ra, tôi vừa giảng rồi, tư tưởng con người, chư vị muốn tạo ra thứ đó thì nguồn nguyên lai của tư tưởng [kia] là ở đâu, chư vị không biết; chư vị tầng tầng tư tưởng đang suy nghĩ thế nào, tư tưởng ngoại lai đưa vào ra sao, quá trình đó chư vị hoàn toàn không biết; chư vị chỉ biết những gì phản ánh ra tại bề mặt. Cho nên đối với nhân loại, những thứ đó đều là độc hại, là đem người ta dẫn tới trạng thái không phải người.

Tại sao người ngoài hành tinh làm thế? Vì chúng muốn chiếm hữu thân thể người; đối với kết cấu đại não người, chúng đã thêm nhỏ dãi rồi. Người ngoài hành tinh chúng là sinh mệnh sinh ra từ đồng rác xấu tệ nơi tầng thấp nhất trong vũ trụ, theo cái nhìn của các sinh mệnh trong vũ trụ thì chúng đều xấu xí dị dạng lắm. Tư tưởng con người chính là rất ghê gớm; nhân loại cứ khoảng 4 hay 5 nghìn năm là một lần huỷ diệt, nếu không huỷ diệt, thì các vị mang theo đại não với kết cấu tư tưởng cùng dạng như Thần thì cái gì cũng làm ra được, còn lợi hại hơn nhiều so với người ngoài hành tinh. Tôi chẳng giảng rồi sao, mặt trăng chính là

nhân loại thời kỳ đầu tạo ra đó. Cho nên chúng muốn đắc được thân thể người, không ngừng làm ra những cái này; đương nhiên còn có nhân tố khác, trong các [bài] giảng Pháp trước đây tôi đều giảng rồi.

Đệ tử: Học viên trong [hạng mục] truyền thông rất ít phát chính niệm, một số học viên, nhất là người trẻ, rất ít học Pháp luyện công, tư duy rất người thường; làm sao cải biến trạng thái này?

Sư phụ: Việc này tôi biết lâu rồi, tôi vẫn luôn quan sát việc này. Đệ tử Đại Pháp, nhất là đệ tử Đại Pháp ở Đại Lục, bản thân lúc còn nhỏ là [được] dẫn dắt tu luyện theo, hễ lớn rồi thì không quản được nữa, bị những thứ xã hội người thường lôi kéo sang; tốt nghiệp trường học xong, học được chút gì đó, sau đó ở xã hội, cũng có [một số] ra nước ngoài, cũng có [một số] vào [hạng mục] truyền thông Đại Kỷ Nguyên hay Tân Đường Nhân. Trường kỳ không học Pháp, trường kỳ mang theo chủng loại trạng thái tư tưởng và hành vi tư tưởng văn hoá đảng; những hành vi đó đối với người ngoại quốc mà nói —[nhưng] chư vị không nhận ra— đối với họ mà nói quả thực vô cùng chán ghét. Tôi chính là nói về việc này, chư vị là không nhận ra. Chư vị tới hoàn cảnh mới, [vậy] tư tưởng và hành vi cần cải biến. Đều là đệ tử Đại Pháp, lẽ nào không học Pháp? Không học Pháp thì còn là đệ tử Đại Pháp hay không?

Đệ tử: Rất nhiều chúng sinh vẫn chưa được cứu, Sư phụ từng nói ‘tương kế tựu kế’, các đệ tử Đại Pháp hiện nay có thể lưu lại vào thời kỳ Pháp Chính Nhân Gian hoàn thành sứ mệnh chăng?

Sư phụ: Sư phụ vẫn không thể giở việc của tương lai, giảng gì đều sẽ tạo thành chấp trước. Chư vị ai chưa

tu tốt chỉ có một con đường, tu cho tốt, không có biện pháp khác. Chư vị nói bây giờ ta thông thả thông thả, vẫn còn thời gian, chơi chơi trước rồi tương lai tu. Niệm đầu nào của chư vị thì Thần đều thấy.

Đệ tử: Có những đồng tu do bất đồng ý kiến, lâu nay hình thành chia rẽ lớn lắm, ngăn cách càng sâu; [ai] khi muốn cố thử hợp tác hai bên, thì thành đối tượng bị bài xích, trút giận.

Sư phụ: Hai phương diện đều có vấn đề, đều ôm giữ nhân tâm rất mạnh. Lực lượng mà đệ tử Đại Pháp hợp lại là phi thường to lớn, khi phát chính niệm mọi người đều có thể tập trung tư tưởng, lực lượng xuất ra là đặc biệt mạnh mẽ, rất ghê gớm! Lạn quý chính là muốn can nhiễu chư vị, chính là muốn ảnh hưởng chư vị, khiến nhân tâm của chư vị phát huy tác dụng, cảm phần bất bình, đối với ai thấy không thuận mắt, thì khiến nhân niệm³⁶ của chư vị mạnh tới mức chính niệm hoàn toàn không đem ra được!

Những năm đầu khi mới bức hại Pháp Luân Công, trong phản bức hại thì chư vị cần làm rất nhiều việc, [nhưng] cùng nhau hợp mặt thì mọi người cứ tranh luận tới lui mãi, ảnh hưởng nghiêm trọng đến các việc mà chư vị nên cần làm; tôi bèn xem đó như một quá trình ma luyện của chư vị, quá trình tu luyện, [và] tương lai có thể làm được tốt; tuy nhiên một số người tư tưởng đến hôm nay vẫn không cải biến, vẫn luôn bị tà ma lợi dụng như thế, khuấy động trong [cộng đồng] đệ tử Đại Pháp. Chư vị đều là đồng tu [với nhau], [hay] chư vị là địch nhân? Chư vị là vì mục tiêu chung tại thế gian này mà cứu người, chư vị nên phải là thân thiết nhất, giúp đỡ lẫn nhau; hỏi chư vị là thấy ai không

thuận mắt? Hình tượng và hành vi mà họ biểu hiện, chỉ là của [phía] con người, nhưng mà chư vị chẳng phải đều là Thần tới đây sao? Phía bên Thần³⁷ sẽ như vậy chăng? Cần từ tu luyện mà xét.

Đệ tử: Dân tộc thiểu số Tây Nam Trung Quốc lưu truyền trong thần thoại và bài hát cổ, rất nhiều nội dung liên quan tới phương diện vũ trụ, sinh mệnh, và nước, v.v.; trên phục sức truyền thống của họ có rất nhiều phù hiệu cổ xưa như phù [hiệu] chữ 卍, thái cực, v.v. Con muốn hỏi, văn hoá của dân tộc thiểu số Trung Quốc cũng là một bộ phận trong văn hoá truyền thống Trung Hoa hay không? Văn hoá cổ xưa của họ còn có ý nghĩa đối với văn hoá của nhân loại tương lai chăng?

Sư phụ: Ý nghĩa đối với văn hoá tương lai thì vẫn là không [đáng] nói tới. Tôi có thể bảo chư vị, vì sao dân tộc thiểu số Tây Nam Trung Quốc nhiều thế, hơn nữa dường như cách biệt hẳn với văn hoá năm nghìn năm Trung Quốc cận đại, kỳ thực những người đó là nhân chủng được lưu lại từ trước thời văn hoá năm nghìn năm. Một lần khi tôi lái xe tới Vân Nam, suốt dọc đường những vị Thần đó nói với tôi rằng dân tộc thiểu số kia đều là hoả thạch sống³⁸, rất cổ xưa.

Đệ tử: Bắc Kinh thời gian gần đây trong chính thể xuất hiện tranh cãi [giữa] các đồng tu, rốt cuộc làm thể nào mới là thuần chính nhất, là tốt hơn cho chính thể? Phải chăng có vấn đề tâm tật đồ ảnh hưởng lâu dài phối hợp chính thể?

Sư phụ: Cái tâm tật đồ ấy thì chư vị nhất định phải trừ bỏ đi, thứ đó ghê gớm lắm, nó sẽ khiến tất cả tu luyện của chư vị đều biến thành lỏng lẻo, huỷ chư vị. Không được có tâm tật đồ.

Đệ tử: Dân chúng Đại Lục [việc] ký thỉnh nguyện ngày càng phổ biến, giữa điều này và trực tiếp tam thoái cứu người thì nên đối đãi ra sao? Nên chú ý cái nào?

Sư phụ: Tôi nhớ có một người từng hỏi tôi, nói thoái đảng [thì] thoái bao nhiêu Trung Cộng có thể đỡ? Tôi bèn duỗi năm ngón tay, tôi không nói bao nhiêu cho vị ấy. (mọi người cười) Nhưng dù sao đi nữa, quá trình thoái đảng là quá trình cứu người, là vì những người đó bị tà đảng Trung Cộng bắt cóc, đều bị dấu ấn ma quỷ của rồng đỏ³⁹, đều tuyên thệ trước cờ máu sẽ cống hiến sinh mệnh cho nó; chư vị không bảo họ thoái thì chư vị có thể cứu họ được không? Vì tà đảng Trung Cộng đã thành ma của Chính Pháp, chẳng phải nên tiêu diệt nó? Hiện nay chẳng đúng đang trong quá trình tiêu huỷ nó sao? Đương nhiên [nếu] ngay lập tức tiêu huỷ xong, [vậy] những đệ tử Đại Pháp chưa tu tốt thì làm sao đây? Trong quá trình tiêu huỷ vẫn cần cân nhắc [những ai] chưa tu tốt cần để họ tu tiếp, để [phần] chưa bị tiêu diệt xong còn khởi tác dụng; cần lý trí mà xét vấn đề này. Kỳ thực rất nhiều việc thì trước đây tôi giảng rất rõ rồi.

Đệ tử: Để ngăn chặn Trung Cộng mỗ cướp tạng sống đệ tử Đại Pháp [thì] ký thỉnh nguyện qua Nhà Trắng⁴⁰ là việc của đệ tử Đại Pháp Mỹ quốc sao? Truyền hình cũng đưa tin rồi, báo chí cũng đăng bài rồi; [con] nghe nói nếu kết quả chữ ký không đạt 10 vạn thì hiệu quả rất phản tác dụng. Cá nhân [con] cảm giác rằng đệ tử Đại Pháp là một chính thể, làm việc nên phối hợp với nhau. Đệ tử Đại Pháp nào nghe được tin này thì nên phối hợp với danh nghĩa cá nhân.

Sư phụ: Hẳn sẽ không như vậy; tôi chưa từng giảng con số này. Việc thu hoạch tạng sống là tồn tại phổ biến ở rất nhiều bệnh viện tại Trung Quốc, đây là mệnh lệnh do tà ác trực tiếp đưa xuống; nhưng mà, hiện nay không cách nào nắm chắc con số cụ thể. Chư vị không cách nào lấy ra nhiều bằng chứng thế, thì chư vị không có sức thuyết phục. Chư vị nói chư vị có bao nhiêu, chư vị đưa hồ sơ bệnh lý ra xem nào. Trương lão tam, Lý lão tứ⁴¹, làm [nghề] gì, bị thu hoạch tạng sống lúc nào, tu luyện từ bao giờ; chư vị có thể đưa ra không? Tại xã hội phương Tây là giảng chứng cứ thực tế, cần nhìn thấy chứng cứ của chư vị; không có chứng cứ thì chư vị là suy nghĩ chủ quan, họ cho rằng chư vị là tưởng tượng, không đáng tin; thậm chí cho rằng chư vị phóng đại, chư vị vu khống. Là khái niệm ấy, do đó bản thân chư vị không thể dùng cảm tình thay thế hiện thực.

Tôi vẫn luôn giảng rằng, việc thu hoạch tạng sống là nghiêm trọng phi thường, tồn tại phổ biến ở Trung Quốc. Các đệ tử Đại Pháp bị bức hại rất nghiêm trọng, đó là tà ác chưa từng có trong lịch sử; nhưng khi chư vị chưa đưa ra dẫn chứng thực tế đủ nhiều thì chư vị không được nói con số. Tôi nhấn mạnh lần nữa, không được nói con số; nhưng có người không nghe. Chư vị chính là bảo cho người ta rằng việc đó tồn tại, vô cùng tà ác, rất phổ biến, người ta hiểu được rồi; chư vị lại đưa ra một số dẫn chứng mà chư vị biết, người ta cũng biết, rằng cuộc bức hại tà ác là nghiêm trọng đến thế rồi. Con số chư vị đưa ra có khi còn là [quá] nhỏ; chư vị cho rằng nó là [con số] rất lớn, nhưng chư vị lại không đưa ra được chứng cứ thực tế, thì toàn việc này sẽ biến thành khiến người ta [cảm thấy] không đáng tin.

Đệ tử: Đệ tử Đại Pháp không thể làm bán hàng đa cấp, nhưng phân biệt không rõ một số sản phẩm có phải bán hàng đa cấp không. Một số sản phẩm là truyền bá qua WeChat...

Sư phụ: Nói thế này nhé, xã hội hiện nay chính là rất phức tạp; đệ tử Đại Pháp đi là con đường rất ‘chính’, chư vị dùng tiêu chuẩn người tu luyện mà đo lường thử xem nó là kinh doanh chính đáng hay không chính đáng, trong đó có hành vi lừa đảo hay không. Tôi nghĩ rằng chư vị thật sự dùng tiêu chuẩn của đệ tử Đại Pháp mà đo lường một cái thì chư vị biết rồi. Có người minh bạch [biết rõ], đang cố ý giả vờ hồ đồ, muốn giấu diếm, muốn kiếm tiền. Kỳ thực những vấn đề này không phải đều đã rất rõ sao? Có thành phần lừa người ở đó hay không, nhìn một cái liền biết.

Đệ tử: Con và chồng chưa cưới vì quan hệ công tác nên chuyển tới Ma-Rốc, ở đó chỉ có hai chúng con là đệ tử Đại Pháp, giảng chân tướng cho quốc gia này như thế nào?

Sư phụ: Giảng chân tướng, hồng truyền Đại Pháp, là điều mỗi đệ tử Đại Pháp đều nghĩa vụ phải làm. Còn nói làm thế nào, chỉ có thể căn cứ tình huống mà chư vị biết ở địa phương đó mà làm, cần chư vị tự mình thực hành.

Nói thế này nhé, có những việc cụ thể chư vị là không thể hỏi tôi, tôi trả lời chư vị rồi [thì] tôi làm hồng con đường mà chư vị cần phải đi trong tu luyện. Về việc này dù tôi biết cũng vậy, tôi không biết cũng vậy, tôi giảng ra thì có thể thực hiện, nhưng đó không phải là chư vị làm, mà là tôi làm. Tôi làm điều đó làm gì chứ?

Tôi [là] tới dạy chư vị, tôi [là] bảo chư vị đi đường kia; chư vị bảo tôi đi làm gì chứ? (mọi người cười)

Đệ tử: Con là đệ tử Đại Pháp Trường Xuân, mưa gió bão bùng 18 năm rồi, có vui, có tiếc. Sau này bất kể thời gian dài đến đâu, chúng con đều gánh vác trách nhiệm đệ tử Đại Pháp, dũng mãnh tinh tấn, đi cho ‘chính’ [đoạn] đường cuối cùng. Thỉnh Sư phụ an tâm.

Sư phụ: Tôi an tâm, tôi biết. (mọi người vỗ tay nhiệt liệt) Các đệ tử Đại Pháp ở quê tôi bị bức hại là nghiêm trọng nhất, nhưng họ lại làm được tốt đẹp nhất. (mọi người vỗ tay nhiệt liệt)

Đệ tử: Hơn một vạn đệ tử New York làm Pháp hội, tham gia các hoạt động, cứu người; trời mưa, đó là cự thế lực làm rối loạn chăng? Hay là đệ tử còn thiếu sót ở đâu?

Sư phụ: (Sư phụ cười) Trời mưa thì mưa thôi. (mọi người cười) Việc gì cũng không hề ngẫu nhiên, đều có nhân tố hai phương diện, [nếu] không phải tới khảo nghiệm chư vị, thì là trợ giúp chư vị; hai phương diện chính-phản; chư vị hãy nghĩ đi, không có ngẫu nhiên. (mọi người vỗ tay)

Đệ tử: Tà linh cộng sản mưu đồ khống chế xã hội phương Tây, chúng ta ứng đối cục diện này thế nào?

Sư phụ: Kỳ thực khống chế lâu rồi. Tôi vừa giảng nhân tố phụ diện đã chiếm lĩnh thế giới, (Sư phụ cười) chư vị lý giải không được sâu sắc đến thế. Hình thức bề mặt mà người ta thấy là khác, đó chỉ là [vì] khác biệt về lý niệm⁴² về con người và hình thức xã hội mà tạo thành xung đột với nhau, [thực ra] nhân tố phụ diện là con ma đỏ⁴³ làm đó. Tương lai lại giảng nữa, vì liên

quan đến các việc bề mặt của những người tương lai thời Pháp Chính Nhân Gian.

Đệ tử: Một số các đồng nghiệp chung quanh vì bị ảnh hưởng của vô thần luận quá sâu rồi, theo họ thấy thì không hề cần thoái đảng, [và thoái đảng] còn có một số rủi ro và phiền toái nhất định. Chiều hướng đạo đức con người hiện nay là dừng ở tầng diện việc không liên quan đến mình [thì mặc kệ], nhưng họ đồng tình với Đại Pháp, cũng không làm việc gì bức hại Đại Pháp. Nếu không thể phá trừ tư tưởng vô thần luận trong những người đó, thì không cách nào khuyên họ thoái đảng. Xin hỏi Sư tôn đối đãi người trạng thái đó như thế nào?

Sư phụ: Thực ra nào có như vậy. Họ tin Thần hay không là không có quan hệ với [việc] họ thoái đảng. Không nói rằng các vị tin Thần thì các vị có thể thoái đảng, chúng ta giảng là để khiến người thế gian nhận thức rõ sự tà ác của tà đảng Trung Cộng, đặc biệt là tà đảng Trung Cộng ngay từ đầu lịch sử [của nó] đến nay, từ thành lập Công xã Paris trở đi, một băng đảng lưu manh phá huỷ những công trình kiến trúc cả một Paris xinh đẹp như thế giới của Thần, gây bạo loạn nơi xã hội. Ngay từ khi sơ khởi nó đã là thứ đó rồi, sau khi kiến lập chính quyền chính là đang sát nhân, giết người không ngừng nghỉ. Chư vị hãy tra lịch sử của Trung Cộng, chính là lịch sử giết người. Hãy để họ biết những điều ấy, tà đảng Trung Cộng làm những gì, nhất là ở Trung Quốc, đã làm những gì đối với người Trung Quốc? Các vị còn tham gia [đảng] đó chẳng? Từ điểm ấy mà giảng nói, thì họ sẽ minh bạch. Còn nói về hữu thần và vô thần, kỳ thực, đó không phải chương ngại

lớn nhất. Nếu họ có thể đọc sách, thì tự nhiên sẽ phá bỏ [chương ngại] đó.

Đệ tử: Trong kinh văn mới «Tái Tạo» đề cập đến “Tẩu hồi truyền thống lộ thông thiên”.

Sư phụ: Phải rồi. Mọi người biết đó văn hoá toàn thể nhân loại là do Thần an bài, con đường này liên thông chặt chẽ với Thần. [Muốn] trở về thiên đường, chư vị không đi con đường này thì đi thế nào? Ý thức của phái hiện đại, bộ dáng kỳ quái, kiểu tóc kia, hoa tai to tướng, trên mũi cũng đeo cái vòng, hút hít ma túy, họ muốn tới chỗ của Thần, thế có thể không? Mọi người biết đó là không thể nào. Cho nên chỉ có con đường truyền thống mới là gần Thần nhất, bởi vì con đường ấy là Thần an bài.

Đệ tử: Quan hệ giữa phục hưng truyền thống Trung Hoa và trợ Sư Chính Pháp.

Sư phụ: Tôi vừa giảng rồi, phục hưng truyền thống không phải điều các đệ tử Đại Pháp chư vị cần làm hiện nay, đó là [việc] Đoàn Nghệ thuật Thần Vận làm, vì bản thân nó là nghệ thuật, dùng nghệ thuật truyền thống để thực thi. Làm đệ tử Đại Pháp, chư vị là làm ba việc cho tốt.

Đệ tử: Làm sao tìm ra chân tướng trong lịch sử năm nghìn năm Trung Hoa? Làm thế nào phân biệt [điều bị] cựu thế lực lẫn lộn vào và [điều] chân chính để lưu lại cho con người?

Sư phụ: Không cần quản cái này. Văn hoá năm nghìn năm Trung Quốc đều là Thần tạo ra, chỉ có sau khi tà đảng Trung Cộng xuất hiện mới bị phá hoại.

Đệ tử: Đồng tu [ở] Đại Lục cài lại máy tính cần xoá hết các file cũ, trong các file cũ có bài giảng Pháp của Sư

phụ. Có đồng tu bảo là xoá như thế là bất kính, tựa như xé sách.

Sư phụ: Không thể lý giải như vậy, xoá thì xoá thôi, không sao cả, vì máy tính là xoá không nổi [phần] thực chất. Bản thân máy tính cũng thế, chư vị chỉ cần lưu vào đó, thì vĩnh viễn không xoá sạch. Đầu cuối của nó là do người ngoài hành tinh khống chế, toàn bộ tới đó rồi.

Đệ tử: Người hiện đại bị dẫn động bởi Internet và điện thoại cầm tay, mất đi phương thức sinh sống chính thống vốn có. Các kênh Internet dùng các loại phương thức để hấp dẫn [người ta] xem, tăng lưu lượng Internet là tăng thu nhập Internet, [nên] cũng có tác dụng thêm dầu vào lửa⁴⁴.

Sư phụ: Không thể nhận thức như vậy. Xã hội hiện đại chính là như thế rồi. Nơi xã hội này đều thế cả, chư vị không thể thì thậm chí không cách nào sinh tồn, thậm chí không thể liễu giải [hiểu được] tình huống xã hội, vậy làm sao đây? Chư vị cần dùng nó. Đây là bị động, nhưng mà đồng thời cũng dùng để giáng chân tướng cứu người, cũng có thể dùng nó làm ra các công ty [dùng] Internet cứu người. Xưa nay tôi giảng, như bộ phận Internet của Đại Kỷ Nguyên, [của] Tân Đường Nhân, chẳng phải là công ty Internet sao? Đều là. Chúng có tác dụng gì? Giáng chân tướng, cứu người. Vậy nên nói, đệ tử Đại Pháp làm gì thì đều là lấy mục đích [ngay] chính làm cơ sở.

Đệ tử: Người phụ trách Đại Kỷ Nguyên với lý do trợ giúp Đại Kỷ Nguyên, [mà] nói gì làm gì nghĩ gì là các hành vi không như một; thực tế là đang đắm chìm vào làm kinh doanh cá nhân, sử dụng tài nguyên của Đại

Pháp. Chúng con không muốn thấy hạng mục Đại Pháp bị tổn thất.

Sư phụ: Đại Kỷ Nguyên về tổng thể là đang phát triển lành mạnh, tồn tại một số thứ của người [thường] mà không nên có ở người tu luyện. Tôi biết rằng nhân tâm là không tránh khỏi trong tu luyện, tôi đã biết từ lâu, đã thấy rồi; tuy nhiên tình huống chư vị thật sự biết được thì có thể phản ánh cho Phật Học Hội. Lời nói phong thanh [vô căn cứ] hoặc chư vị nghe nhưng không có chứng thực rồi đưa ra kết luận thì không được đâu; nếu là bản thân chư vị có ý kiến không sao buông bỏ trong tâm, thì đừng [lợi] dụng miệng của Sư phụ để nói ra; cái đó bản thân chư vị cần có trách nhiệm. Tuy nhiên, [nếu] quả thực vấn đề của họ rất lớn, [dù] tôi không quản [thì] Thần cũng đang quản. Kỳ thực tôi buông rất mở [cho họ], vì tôi biết họ là người tu luyện, Thần đang quản.

Đệ tử: Một số học viên Anh quốc không nghe Phật Học Hội hoặc người điều phối, nói 'dĩ Pháp vi Sư', phát tán lời đồn.

Sư phụ: Phải rồi; Phật Học Hội là Phật Học Hội, dẫn dắt mọi người tu luyện, học Pháp. Không nói rằng nó ôm hết việc tu luyện của chư vị, chỉ là điều phối cho tốt trong các hoạt động tập thể về chính thể giảng chân tướng cứu người. Nếu [những học viên đó] hoàn toàn ở một loại trạng thái đối chọi với Phật Học Hội, thì là có vấn đề. Tôi nghĩ tình huống Anh quốc nên hẳn là chuyển biến tốt, vì tôi đã gặp mặt họ rồi, (*mọi người vỗ tay*), cũng giảng một số đạo lý. Không được ôm giữ quan niệm cũ mà xét vấn đề. Tôi đang trông chờ tin tốt từ Anh quốc. (*mọi người vỗ tay nhiệt liệt*)

Đệ tử: Một số người Hoa bên cạnh con sau khi xem Thần Vận mà vẫn không hiểu cho và ủng hộ Đại Pháp. Xin hỏi Sư phụ phải chăng xem xong Thần Vận cũng không nhất định là được cứu? Gần đây dường như tà ác đột nhiên điên cuồng lên, không ít báo chí công khai công kích Đại Pháp, thậm chí mạng xã hội, gồm cả trên Facebook, WeChat cũng tiềm phục các nhân tố không an toàn. Phải chăng tà ác đã tới giai đoạn hồi quang phản chiếu⁴⁵?

Sư phụ: Chưa nghiêm trọng đến thế. Kỳ thực từ đầu tới cuối tà ác chưa hề buông lỏng, chỉ là chư vị có lúc quá lạc quan thôi, cảm thấy dường như tà ác biến đổi rồi. Tôi vẫn luôn giảng tà ác là sẽ không biến đổi. Nó sẽ không biến đổi, đương nhiên khi chúng cần thì sẽ đi bắt người chư vị nhiều hơn, có lúc bắt ít hơn. Chư vị không được xem chúng bắt nhiều hơn, bắt ít hơn rồi nói chúng đang biến đổi. Bản thân tà ác là không biến đổi, chư vị cứu ấy là những cá nhân. Người nào chỉ cần bị tà ác lợi dụng [và] chưa được cứu, thì họ sẽ làm thế. Đương nhiên từ hình thể chính thể mà xét, tà ác bị tiêu huỷ số lượng ngày càng nhiều, những thứ xấu ngày càng ít; điều này là khẳng định. Hình thể lớn, hoàn cảnh lớn là đang biến đổi, đó là nhất định.

Đệ tử: Gần đây nghiệp tư tưởng hết sức nghiêm trọng, đọc sách Đại Pháp tựa như cách bởi một tầng, không thể từng câu từng chữ nhập tâm. Đồng tu cũng có hiện tượng tương tự, nói can nhiều thậm chí lớn tới mức mạnh hơn chủ ý thức, phát chính niệm không có uy lực lớn như trước nữa.

Sư phụ: Trạng thái tu luyện mỗi người là khác nhau. Tu luyện của Đại Pháp, tôi đã giảng hình thức ấy cho

mọi người rồi, chư vị tu luyện trong hoàn cảnh phức tạp này, bảo đảm chư vị có thể tu thành; đây không phải việc đơn giản đâu. Mọi người biết đó, không chú ý thì ngay cả phần đã tu xong cũng rớt xuống trở lại bất kỳ lúc nào. Chính là để mọi người có thể tu thành, bèn đưa phía tu tốt kia hể tu xong thì liền cách khai, ngay lập tức, [phần] tu xong bèn tách ra. Phía tu xong ấy của chư vị càng ngày càng nhiều; tuy nhiên, phía chưa tu tốt của chư vị vĩnh viễn không cảm thụ được [phía kia], do đó trong tu luyện chư vị đều ở trong trạng thái này. Nhưng mà nó có một biến hoá nho nhỏ, biến hoá gì? Chính là chư vị có một đoạn thời gian, đoạn thời gian sát lúc [phần ấy] sắp tu xong, công năng rất mạnh, chư vị cảm thấy lực lượng phát chính niệm cũng rất lớn. Đợi [phần ấy] chư vị hoàn toàn tu xong, lập tức cách khai rồi, chư vị đột nhiên cảm thấy không mạnh nữa, hết như tu luyện lại từ mới. Chính là chư vị cứ tu tiếp thôi, nó sẽ có biến hoá nho nhỏ; từ đầu đến cuối đều có, [chứ] không nói rằng bây giờ mới xuất hiện.

Đệ tử: Không ít đồng tu bên cạnh xuất hiện hiện tượng đổ tay [khi phát chính niệm] mà không tự biết, một số đồng tu lần lượt xuất hiện trạng thái nghiệp bệnh.

Sư phụ: Tu luyện ấy, có một câu thể này, gọi là “tu luyện như thuở đầu, tất thành”, phải vậy không? (*các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt*) Khi mới tu luyện tâm tình thế nào? Khi mọi người biết được Pháp này là gì thì, oa, quả thực cái tâm ấy kích động ghê lắm, quyết định vững vàng, nhất định tu tốt! Chính là cái tâm thuở đầu ấy, chư vị có thể một mạch trong quá trình tu luyện của chư vị mà bảo trì tới cuối cùng, chư vị mà không thành, thì trời đất cũng không chịu. (*Sư phụ cười*) (*mọi người vỗ tay*)

Tuy nhiên, tu luyện của chư vị khẳng định là tu luyện trong người thường, các chủng các dạng sự vật, các loại các kiểu công tác bận rộn, đủ thứ đủ loại can nhiễu đối với chư vị, kể cả các nhân tố phức tạp nơi xã hội, còn có áp lực từ bản thân cuộc bức hại này, khiến cái tâm vô cùng tinh tấn kiên định kia của chư vị mà có thể bảo trì từ đầu đến cuối quả thực rất khó. Do đó tôi cũng nói rồi, trong quá trình tu luyện là dễ phạm lỗi, vì trước khi nhân tâm bị tổng khứ [hết] thì sẽ phạm sai. Nhưng chỉ cần chư vị minh bạch, tiếp tục nỗ lực tu tiếp, thì chư vị là ở trạng thái bình thường trong tu luyện. Không thể nói khẳng định rằng chư vị làm sai rồi thì chư vị không thể tu nữa, chư vị phạm lỗi việc nào đó thì chư vị không là người tu luyện nữa, không thể nhìn nhận vấn đề như thế, đó chỉ là phản ánh trong quá trình tu luyện. Giống hệt như học sinh khi học tập, chư vị lần này được một trăm điểm, lần sau không đạt, chư vị vậy không phải học sinh nữa chẳng? Chư vị vẫn là học sinh, chư vị tiếp tục học cho tốt. Cho nên trong tu luyện nếu có thể từ đầu đến cuối chính niệm rất mạnh, thì người đó, tôi gặp chư vị, cả tôi cũng kính chư vị ba phần. (mọi người vỗ tay)

Đệ tử: Càng lên cao càng ít nói. Đệ tử mà tu luyện trong hoàn cảnh điều phối thông thường không chỉ cần nói thuyết khuyến khích giao lưu mà thôi; xin hỏi Sư phụ [nên] thu xếp thế nào?

Sư phụ: Trạng thái tu luyện mỗi người một khác. Phải rồi, có người thời gian tu càng [lâu] thì phát hiện trạng thái bản thân càng biến đổi; ấy cũng là bình thường. Không sao cả; ít nói thì hãy dùng lời nói vào chỗ nào cần nói. (Sư phụ cười) Không ảnh hưởng.

Đệ tử: Từng ý từng niệm của đệ tử Đại Pháp bị chúng Thần nhìn thấy rất rõ ràng, nhưng mấy năm nay các niệm dấy động thường thường tiến vào trường của đồng tu hoặc người thường, cảm thấy nghi hoặc, xin hỏi Sư phụ đối đãi thế nào?

Sư phụ: Không chỉ là người tu luyện, con người thế gian hôm nay đa số đều đến từ thiên thượng, tới đắc Pháp; nhưng mà, có [vị] bị quan niệm hậu thiên chôn rất sâu, có người quan niệm ít [nên] bị chôn rất nông, tôi là tỷ dụ thế, [người] chôn nông có năng lực hiển lộ ra. Tại sao trong người thường có những người là có năng lực? Họ không tu luyện họ cũng có công năng? Con người ngày nay không phải [như] con người quá khứ, đa số đều là Thần tới, do đó đều có năng lực, chỉ là năng lực của họ bị che lấp hoặc bị khoá chắc hay không chắc; khoá không chắc chắn thì nó có thể hiển lộ ra. [Chẳng hạn] nói chư vị có thể cảm thụ thấy tư tưởng của người khác, tiến nhập vào tư tưởng của người khác, người khác nghĩ gì thì chư vị đều biết; hãy cố gắng coi những việc này như bình thường, đừng để nó ảnh hưởng tu luyện của mình là được rồi; không được coi nó như gánh nặng hay việc bất hảo. Thông thường làm người tu luyện mà giảng, trong giới tu luyện, quá khứ họ hề xuất ra công năng gì thì đều là việc đáng mừng lắm, họ đều xem đó như đề cao tăng thứ, tu Đạo quá khứ [là thế]. Chư vị vậy cũng coi là việc như thế.

Đệ tử: Ngài chỉ đạo kênh thông tấn của chúng ta nên vận hành như công ty người thường, học tập theo Thần Vận, nhưng người điều phối nói rằng chúng ta về vận hành là nên dùng tài nguyên ít nhất. Chúng ta nên trân quý tài nguyên, nhưng nếu không thể hình thành

mô hình kinh doanh có lãi thì không cách nào tìm được học viên có tài và cũng làm không tốt được.

Sư phụ: Phải rồi, Thần Vận, nói thế nào nhỉ, tôi chỉ là sáng tạo ra về mặt vận hành một loại mô thức hoàn toàn mới. Hình thức đoàn nghệ thuật ấy khác với hình thức đoàn nghệ thuật người thường, nó là tuần hoàn lành mạnh⁴⁶, trong bất kỳ điều kiện kinh tế nào cũng không bị lung lay, đều có thể tự bảo đảm. Nhưng hiện nay rất nhiều đoàn nghệ thuật, kinh tế bất hảo thì họ sụp đổ, vì họ không phải là tuần hoàn lành mạnh bình thường, họ là dựa vào xin ăn. Nói ‘xin ăn’ khó nghe [quá], [vậy] hãy nói [họ là] dựa vào tài trợ, tiền từ nguồn tài trợ. [Cho nên] dùng bản thân biểu diễn, dùng tài năng bản thân họ, để trao đổi trả công đã không quan trọng nữa; do đó họ không phải tuần hoàn lành mạnh. Không phải vận hành lành mạnh, thì đương nhiên họ sẽ sụp đổ. Thần đang quản xã hội nhân loại, Thần sẽ không để họ lâu dài, chính là chuyện như vậy, tôi là nhìn nhận như thế. Cho nên có những người vào đoàn thể chúng ta đây và cảm thấy không quen, khác nhiều với người thường. Đúng thế, đây là một mô thức hoàn toàn mới, tôi muốn làm cho người thường xem. Ở xã hội hiện nay rất nhiều đoàn thể nghệ thuật đang nghiên cứu Thần Vận vận hành như thế nào, đang học cách đặt chỗ đứng ra làm sao.

Tuy nhiên làm kênh thông tin mà nói, chư vị đi [thành] con đường [riêng] của mình cũng được; Thần Vận cũng là làm một mẫu hình, chư vị học [theo] cũng được. Tôi nói giảng cho những người phụ trách kênh thông tin làm sao bồi dưỡng huấn luyện nhân tài, vận hành sao cho hiệu quả.

Đệ tử: Có những đồng tu giúp chúng sinh chọn tên để tam thoái, những tên ấy không thể kịp thời đăng ký lên website tam thoái của Đại Kỷ Nguyên, hơn một năm nay đã dồn lại hàng mấy nghìn tên rồi.

Sư phụ: Tôi bảo mọi người này, chư vị không được lơ là việc thoái đảng. Then chốt vô cùng! Quan hệ tới việc chúng sinh được cứu, quan hệ tới sự đắc cứu của vô số sinh mệnh đằng sau mỗi người. Chư vị cần đối đãi thật thiết thực việc này, hơn nữa số người thoái đảng ấy, Thần cũng đang tính đếm đó, đừng coi nhẹ.

Đệ tử: ... cũng không còn nhớ thoái vào ngày nào nữa. Những tuyên bố chưa được công khai như thế, có được tính là đã tam thoái và được cứu chăng?

Sư phụ: Tại Thần nơi đó thì có thể được tính; nhưng chư vị bản thân làm không tốt, vì đây là chư vị con đường tu luyện bước đi tốt hay không; do đó phải đối đãi việc này hết sức thiết thực.

Đệ tử: Một phần các đệ tử ở một thành phố tại Nam Mỹ làm Thần Vận, hiệu quả tốt lắm, nhưng nhiều công tác quá, làm không xuể, có thể mời công ty người thường tới gánh cho phần việc quảng cáo, đặt vé, hậu cần, do học viên dẫn đầu?

Sư phụ: Không được mời công ty người thường, nhất quyết không được mời công ty người thường. Tôi không nói rằng chúng ta có bí mật gì đó, mà vì rất cuộc là tại thời kỳ phi thường khi Trung Cộng bức hại, công ty người thường là chi tiền liền bị bán đi⁴⁷, nhân tình⁴⁸ là sẽ khiến họ lay động, vu khống của tà ác sẽ khiến họ không phân biệt rõ. Đã có nhiều lần trải qua kinh nghiệm thế rồi, người thường một khi tham gia hạng mục mà đệ tử Đại Pháp làm, thì lập tức gây rối

loạn cho chư vị, làm không nổi. Bài học giáo huấn kinh nghiệm này đã nhiều rồi, do đó mọi người cần chú ý việc này.

Đệ tử: Con là một kỹ sư phần mềm máy tính, muốn dành chút thời gian học tập một số kỹ thuật về trí tuệ nhân tạo⁴⁹ của máy tính, nhưng nội tâm có rất nhiều nghi vấn, xin hỏi Sư phụ giảng về quan hệ chính thường⁵⁰ giữa con người và máy tính?

Sư phụ: Xã hội đã phát triển tới bước này rồi, tất cả công ty máy tính xem ra đều muốn nắm tư liệu của mỗi người. Mọi người đều đang hoạt động trên mạng Internet, đều làm thế, tôi cũng muốn để đệ tử Đại Pháp [mà] có được tài năng đó, thành lập loại công ty máy tính mà có thể khiến đạo đức con người không bị phá hoại, như vậy đương nhiên chư vị cần hiểu biết nó, chư vị cần nắm vững nó. Nói cách khác, hình thức xã hội hiện nay chính là như vậy, về nguyên tắc, làm đệ tử Đại Pháp mà nói, vô luận làm gì thì đều coi mình là người tu luyện, làm những gì nên làm, thì không thành vấn đề.

Đệ tử: Phim và chương trình truyền hình tốt là có thể khởi tác dụng giảng chân tướng, thanh trừ tà ác, tịnh hoá nhân tâm; những năm nay người ta yêu cầu càng ngày càng cao về chất lượng đối với phim và chương trình truyền hình; nhưng một số đồng tu chế tác phim chân tướng về kỹ thuật còn quá thấp, khiến người thường chê cười và đánh giá tiêu cực, thậm chí có tác dụng phản diện đối với hình tượng Đại Pháp, mà chế tác những phim đó lại hao phí rất nhiều tài nguyên của đệ tử Đại Pháp.

Sư phụ: Phải rồi, quá không đạt chuẩn, chúng ta quả thật đừng đưa lên đài truyền hình. Chư vị ở hoàn

cảnh khác trình chiếu thì chiếu thôi. Những gì chiếu lên đài truyền hình thì nhất định phải đạt chuẩn.

Đệ tử: Có thể xuất bản sách «Chuyển Pháp Luân» vừa có chú âm vừa có bính âm⁵¹? [Như thế] có trợ giúp rất lớn cho đồng tu hải ngoại học tiếng Trung.

Sư phụ: Những việc này từ lâu đã có quy định rồi. Chú âm cũng vậy, bính âm cũng vậy, tôi đều không phản đối. Những cái này thì hãy hỏi Phật Học Hội là biết.

Đệ tử: Đồng tu [làm] kỹ thuật website vì liên quan việc cần sưu tập số liệu, ắt phải xem lượng lớn thông tin người thường, phải chăng sẽ gia tăng nghiệp lực, chịu ô nhiễm?

Sư phụ: Sẽ không. Vì sao ‘không’? Vì công tác của chư vị là để cứu người, Thần đang quản chư vị, giúp chư vị, cho nên sẽ không [như thế]. Vậy là người tu luyện khác, xem đọc những thứ đó của người thường, hơn nữa là cứ xem mãi, thế thì không được. Làm kênh truyền thông, chuyên môn [nghề nghiệp] làm phương diện này, thì không thành vấn đề.

Đệ tử: Một người điều phối ở chỗ con kiên trì hầu như chỉ giảng việc đệ tử Đại Pháp bị mổ tạng sống, hầu như không đề cập đến [phương diện] cái tốt đẹp của Đại Pháp, ngoài ra kiên trì rằng người thường ký phản bức hại là chứng minh họ được cứu rồi. Theo con được biết, người đã ký, vẫn không đại biểu rằng họ thật sự liễu giải chân tướng, ngoài ra, trong các học viên Pháp Luân Công Châu Âu đều lưu hành một lối nói rằng, chân tướng Pháp Luân Công là nói chân tướng mổ tạng sống.

Sư phụ: Có chuyện như vậy sao? Tâm sợ hãi tạo thành không muốn đường đường chính chính chứng thực Pháp nên mới làm ra những lối làm việc rất kém

năng [lực] như thế. Rất nhiều tà ngộ là do tâm sợ hãi dẫn tới.

Đệ tử: Sư phụ an bài mỗi năm chúng sinh xem Thần Vận là khác nhau, chỗ ngồi trong rạp hát đã định xong rồi, chúng con phải chẳng không nên nhắm vào những chúng sinh đã từng xem Thần Vận [đã] được cứu mà gắng sức bán vé cho họ xem Thần Vận?

Sư phụ: Trên tám mươi phần trăm [người] xem biểu diễn của Đoàn Nghệ thuật Thần Vận là khán giả mới, dù chư vị diễn thế nào thì đều là nhiều khán giả mới; nhưng chừng mười mấy phần trăm đến khoảng hai mươi phần trăm, có một số nơi có thể tới hai mươi phần trăm là khán giả cũ. Bởi vì trong tình huống thông thường là năm nay ông xem, sang năm bà xem, không ngừng cứu người mà; vậy tại sao có khán giả cũ tới xem? Cựu thế lực cảm thấy như thế mới bình thường, [nếu] đều là mới cả, thì kỳ lạ lộ liễu quá rồi phải không? Cho nên phải tới một số khán giả cũ. [Vậy phải chẳng] khán giả cũ hàng năm tới hàng năm thụ ích, chẳng phải càng [được] đẩy càng [đề] cao sao? Không phải thế. Khi định ra ai là khán giả cũ, thì mỗi lần trừ [nghiệp] cho họ một chút. (vỗ tay)

Đệ tử: Địa phương chúng con một người tự tâm sinh ma tuyên bố rằng anh ta có thể tiêu nghiệp cho học viên, rất nhiều học viên tới chỗ anh ta học Pháp, bảo rằng trường của anh ta là tốt; người đó còn kiêm [việc] làm sách Đại Pháp, giá bán cao hơn [sách] được làm [theo kênh] bình thường. Anh ta yêu cầu học viên đưa sách Đại Pháp và ảnh Sư phụ trước đây cho anh ta, anh ta tự tiêu huỷ riêng, và nói đó là Pháp vũ trụ cũ, bảo học viên thỉnh [sách] Pháp vũ trụ mới từ chỗ anh ta. Không

ít học viên theo người này. Con đã nhiều lần gửi bài cho Minh Huệ Net, muốn cảnh tỉnh các đồng tu địa phương, nhưng từ đó đến nay chưa được đăng, không biết tại sao. Xin hỏi sách Đại Pháp do người như thế làm ra thì học viên có thể mua chăng?

Sư phụ: Tu luyện ấy, chính là đối mặt với quần thể con người phức tạp này. Loại người các chủng các dạng tầng thứ, hoàn cảnh, hành vi tư tưởng là đều có; do đó cứu người là khó. Trong hoàn cảnh đệ tử Đại Pháp một khi xuất hiện hiện tượng quái lạ loại này, đều là vì địa phương đó có người chấp trước về phương diện đó thì mới xuất hiện; nếu địa phương đó không có người chấp trước như thế, thì nó không xuất hiện. Do đó những năm qua, chư vị nhìn xem, nghĩ lại xem, ở Trung Quốc Đại Lục khắp nơi đều xuất hiện những việc bất thường đủ thứ đủ loại như thế; mục đích là gì? Đưa những nhân tâm chưa tu tốt, đưa những tâm chấp trước biểu hiện ra, khiến chư vị bị bẫy, bị ngã, tổn thất tiền tài; họ trượt ngã vỡ đầu chảy máu cuối cùng mới hiểu ra. Mục đích chính là tổng khứ nhân tâm, chính là mục đích ấy, thì mới xuất hiện. Cho nên tôi cảm thấy, vẫn là học viên địa phương tu luyện có vấn đề thì mới bị cự thể lực chinh trị; ít nhất chư vị đã cấp thị trường cho quỷ loạn Pháp tà môn oai đạo.

Đệ tử: Càng về cuối càng tinh tấn, nhưng vẫn có một phần các học viên tự thân can nhiễu rất lớn, xuất hiện nghiệp bệnh mức độ khác nhau, ảnh hưởng đến làm ba việc. Làm thế nào giúp đỡ những đồng tu này?

Sư phụ: Phải rồi, từ đầu đến cuối, cự thể lực đều không để hoàn cảnh tu luyện của đệ tử Đại Pháp được bình tĩnh. Chúng phát hiện mấy địa phương kia đệ tử

Đại Pháp tồn tại một loại tâm nào đó, chúng bèn làm ra những thứ này, sau đó để mọi người nhìn, tu chư vị mà, chư vị nhìn xem tư tưởng phản ánh ra của chư vị là gì, là suy nghĩ về chính niệm, hay là suy nghĩ về nhân tâm, chúng vẫn luôn làm thế. Một số học viên, trường kỳ tồn tại tâm chấp trước, bản thân không nhận ra, thậm chí có lẽ là bận giảng chân tướng [và] các việc Đại Pháp, không dụng tâm nghĩ bản thân, không suy nghĩ cẩn thận chi tiết về bản thân, đến khi vấn đề đã nghiêm trọng rồi, khi cự thế lực không buông [tha], thì biểu hiện ra [như thế]; cho nên những việc này chư vị nhất định phải chú ý. Dù tà ác kia điên cuồng đến đâu, chư vị nếu không có sơ sót thì chúng không dám động đến chư vị.

Đệ tử: Trong bản in sách «Chuyển Pháp Luân» trang cuối có một đoạn Pháp “Cuốn «Chuyển Pháp Luân» không đẹp để về văn chương bề mặt, thậm chí không phù hợp với ngữ pháp hiện đại...”; một số học viên cho rằng [đoạn] ấy không thuộc về nội dung sách «Chuyển Pháp Luân», khi học Pháp tập thể thì không nên đọc; cũng có học viên cho rằng [đoạn] ấy chính là Pháp, trong sách Đại Pháp, nên đọc.

Sư phụ: Đọc tập thể có thể không cần đọc đoạn đó. Đoạn đó là tôi viết, nhưng chư vị có thể không đọc, khi học Pháp có thể không đọc. Tôi nói rồi nhé, không sao cả. (vỗ tay)

Đệ tử: Theo Sư phụ hạ xuống thế gian làm Vương một nghìn năm, đó là có ý gì?

Sư phụ: Một nghìn năm đó đã qua rồi, chư vị trong lịch sử từng làm Vua, chư vị không biết. Có những người trong lịch sử vẫn luôn làm Vua, chuyển sinh xong vẫn

làm Vua. Các đệ tử Đại Pháp, tôi bảo chư vị này, [những ai] ngồi nơi đây, thế giới trước đây từng xuất hiện vạn quốc gia, dùng lời của người Trung Quốc mà nói [ấy là] thiên hạ phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân⁵². Nghĩa là thống nhất thành đại quốc, qua một thời gian lâu rồi biến thành [những] tiểu quốc; lúc nhiều nhất là vạn quốc. Dù sao thì từng lứa từng đợt các vị Vua có nhiều mà, nhưng đều do đệ tử Đại Pháp làm, đó là khẳng định. (vỗ tay)

Đệ tử: Đệ tử Đại Pháp thanh niên làm sao cân bằng tốt công tác Đại Pháp và gia đình, quan hệ cha mẹ? Quan niệm xã hội và gia đình can nhiễu [gây] áp lực rất lớn. Nếu không theo con đường công tác học vị người thường, thì cha mẹ không đồng ý.

Sư phụ: Tu luyện trong xã hội người thường, chư vị không được sang cực đoan, [thì] về hình thức với người thường là dễ xử lý tốt. [Theo đuổi] lấy học vị thì chư vị cứ làm thôi. Hết thấy hình thức nơi xã hội người thường đều là hoàn cảnh tu luyện của chư vị, cửa này là mở rộng như thế đó, hình thức nơi xã hội này đều thành hoàn cảnh tu luyện của chư vị. Pháp này lớn mà! Chư vị cảm thấy cái kia quá lớn chẳng? Không lớn, vũ trụ này lớn hơn cái đó nhiều. ‘Nhân loại’ cũng không lớn thế, nhiều đệ tử Đại Pháp nương này, mà đều từng là các Vương trên trời, chạy tới đây tu luyện, nơi đây quả thực quá nhỏ bé rồi.

Đệ tử: Hiện nay rất nhiều đệ tử Đại Pháp trong nước dùng điện thoại cầm tay gọi điện thoại với lời thoại thu âm sẵn để cứu người, nhưng có những đồng tu y lại vào điện thoại, chứ không dám giăng chân tướng mặt đối mặt, có [đồng tu] không để tâm nghe lời thu âm trong

điện thoại, có [trường hợp] gọi trùng lặp một số, khiến người nghe sinh ra phản cảm, để cự thế lực dúi vào sơ hở, tạo thành thẻ [điện thoại] khan hiếm và tăng giá, có đồng tu không mua nổi thẻ, [nên] ngừng sử dụng điện thoại, tạo thành lãng phí tài nguyên.

Sư phụ: Trong giảng chân tướng bất kể chư vị thông qua biện pháp gì, thì đều là đang cứu người, nhưng không được ỷ lại vào một loại hình thức nào, hoặc thật sự không dám mặt đối mặt giảng chân tướng, ấy cũng là một tâm sợ hãi, nên phản ánh ra những vấn đề như thế. Vậy làm sao? Tôi làm Sư phụ cũng không cần nói nhiều, tôi hề đọc câu hỏi thì chư vị cũng biết rồi. Hãy thực thi tốt hơn chút nữa.

Đệ tử: Đối tượng quảng cáo của Thần Vận là quần chúng xã hội chủ lưu, văn hoá và tu dưỡng nghệ thuật của nhóm người đó nói chung là cao hơn, là lực lượng nòng cốt [văn hoá] truyền thống và khơi dậy trào lưu chính thống ở xã hội. (Sư phụ: Đúng thế.) Nhưng trong quảng cáo năm nay của Thần Vận, không ít cách làm của các nơi còn chênh lệch rất nhiều với lý niệm của xã hội chủ lưu. Chúng con đã nghe một số phản hồi tiêu cực của dân chúng phương Tây, học viên một số địa phương căn cứ hiểu biết và sở thích của riêng mình để sửa đổi thiết kế và lời văn trong tài liệu quảng cáo Thần Vận, ảnh hưởng hình tượng phẩm bài⁵³ cao cấp của Thần Vận, có [trường hợp] đầy rẫy lỗi tiếng Anh và tiếng Anh kiểu người Hoa; có [trường hợp] vì để bán nhiều mà không ngừng nhấn mạnh vào phần giá ưu đãi, thậm chí cung cấp giảm giá núp theo hình thức khác; có [trường hợp] phương thức phát tán tài liệu là cưỡng ép [và] không lưu ý địa điểm, cả nơi bán thủ nhón nháo thấp

kém cũng tới. Những cách làm ấy khiến một số người phương Tây tưởng rằng Thần Vận là đến từ Đại Lục hoặc khu phố Tàu⁵⁴. Thậm chí học viên sửa đổi tài liệu còn dẫn kỹ người khác đừng để Văn phòng Thần Vận biết. Phải chăng cần thống nhất kiểm soát tài liệu về chất lượng và về phương thức phát tán?

Sư phụ: Văn phòng Thần Vận là ai nhỉ? Là đại biểu Thần Vận. [Trong] buổi họp Thần Vận tôi giảng rồi, tùy tiện sửa đổi tài liệu là không được. Tôi bảo mọi người này, tài liệu đó, biển quảng cáo đó, những đồ hình ấy là tôi chọn, là người thiết kế của Thần Vận, là người thiết kế của Văn phòng Thần Vận thiết kế ra, thiết kế xong đưa tôi xem, tôi không đồng ý thì chỉnh sửa, định lại xong rồi mới đưa ra. Chư vị mà sửa đổi gì của Thần Vận, ở xã hội đó là vi phạm luật pháp. Chư vị ít nhất làm người tu luyện, đó là điều mà Sư phụ đã định rồi, chư vị cũng không thể tùy tiện sửa đổi chứ? (vỗ tay) Hơn nữa thiết kế quảng cáo ấy là dùng lý niệm truyền thống mà làm ra, vô luận về sắc thái hình ảnh đều là truyền thống, là điều mà người hiện đại không biết làm. Cái mà chư vị làm ra, không chỉ không có sức thưởng thức nghệ thuật mà cũng không có khái niệm về sắc thái nghệ thuật truyền thống, rất nhiều cái tôi thấy là rất dung tục, do đó ảnh hưởng thanh danh của Thần Vận. Thậm chí tiếng Anh dùng trong đó cũng là tiếng Anh kiểu Trung Quốc, người ta đọc không hiểu, còn hay mắc lỗi về cách dùng từ, còn có [trường hợp] mà chữ trong đó được viết to hơn chữ “Thần Vận”, dù sao thì, trông là lạ. Ngoài ra bản thân chư vị không rành làm quảng cáo, tưởng làm thế là chuẩn rồi, vậy không được. Những việc này đã nói rồi, hôm qua trong buổi

họp Thần Vận tôi đã giảng riêng về vấn đề này, [mọi người] hãy chú ý.

Còn nữa, đây là biểu diễn mà Sư phụ làm nhắm vào xã hội chủ lưu, những gì chư vị làm cứ không khớp với điều Sư phụ làm, Sư phụ muốn làm hướng Đông, chư vị cứ là làm hướng Tây. Ví dụ như tôi muốn Thần Vận là bắt đầu từ xã hội chủ lưu, trước hết đã khai xã hội cao tầng, muốn đem ra cánh cửa cứu người đó mở ra, thì mới có thể ảnh hưởng toàn thể xã hội. Chư vị cứ không theo ý kiến Sư phụ mà làm, chư vị cứ tự làm theo suy nghĩ của mình cho là đúng. Đến đâu tôi cũng sẽ tới khu cao cấp nhìn thử xem, thường là không thấy quảng cáo gì; mà tới khu phố Tàu nhìn một cái, khắp khu phố Tàu đều có. Có những khu dân cư mà có làm quảng cáo đều là khu mà mức sống rất thấp, [đây là] ném tiền qua cửa sổ⁵⁵.

Nhớ thời đầu Thần Vận biểu diễn ở [nhà hát] Radio City mấy năm trời, có những lúc diễn một mạch liên tục nửa tháng, mỗi buổi diễn khán giả gần sáu nghìn người. Vé bán ra, đều là năm đô-la một vé, mười đô-la, mười lăm đô-la, cao nhất là hai lăm đô-la. Hàng mấy năm trời, [vậy mà] riêng ảnh hưởng thành thị New York cũng không đã khai được. Những người đó xem cao hứng đến mức huyết sáo hò hét, xem xong cười vui vẻ xong rồi cũng chẳng có gì; có người còn nói ‘Biểu diễn Trung Quốc này sao không có múa sư tử nhỉ?’ Chuẩn mực thưởng thức [nghệ thuật] của họ ở đó thôi, biểu diễn xong không có tác dụng gì. Cho nên ắt phải đã khai xã hội chủ lưu mới được. Chư vị làm những việc đó cứ là không theo kịp Sư phụ muốn làm, đương nhiên vé bán không được tốt.

Phóng viên của kênh truyền thông chư vị cũng vậy; tôi nói nhiều lần vấn đề này rồi. Tôi là muốn làm xã hội chủ lưu, chư vị hãy phỏng vấn người của xã hội chủ lưu. [Vậy mà phỏng vấn] đài truyền hình chư vị phát ra đều không phải người xã hội chủ lưu, đều là sinh sống ở xã hội tầng thứ thấp, họ không khớp với việc chúng ta đang làm. Tôi không phải kỳ thị ai, tôi là muốn mở ra cánh cửa cứu người nhắm vào xã hội chủ lưu, tôi muốn cứu tất cả mọi người! Chỉ cần đã khai ra cánh cửa xã hội chủ lưu, thì mới có thể đã khai toàn thể xã hội. Tôi vừa nói đó, Radio City bán năm đô-la một vé, diễn xong cả mấy năm trời, rạp hát sáu nghìn người, có những lúc diễn liên tục nửa tháng, đều không có tác dụng, chỉ New York thôi cũng không đã khai; nhưng mà sau khi đến Lincoln Center⁵⁶, giá vé cao hơn và khán giả lại đông hơn, diễn xong hai buổi, thì toàn New York đã khai; mọi người trên xe buýt, trên xe điện ngằm đều bàn luận về Thần Vận, lập tức biến đổi hình thế.

Đệ tử: Hành vi tổ chức học viên Đại Lục ra ngoại quốc và [tới] Đài Loan để xem Thần Vận hoặc tham dự Pháp hội có thích hợp không? Có can nhiễu tới an bài của Sư phụ về tu luyện thời kỳ này không? Các đệ tử Đại Pháp Bắc Kinh vấn an Sư phụ!

Sư phụ: Tôi nghe nói, có một số người, chính là không nghe theo khuyên can, [bằng] hình thức rất công khai dẫn dắt học viên làm cái này làm cái kia, không hề chú ý gì tới an toàn; học viên [ở] ngoại quốc nghe thấy xong bèn nhìn nhận rằng người đó nhất định là đặc vụ Trung Cộng, [đang] cố ý đưa học viên bộc lộ ra ở xã hội. Đương nhiên, cũng có tổ chức học viên đi tham gia Pháp hội, muốn đưa [người] vào đây, cũng có [trường

hợp] như vậy. Tuy rằng tôi không nhất định nhìn nhận vấn đề như thế, nhưng [bây giờ] là thời kỳ phi thường, học viên ngoại quốc hiện nay chính là nhìn nhận vấn đề như thế. Chư vị không chú ý an toàn như vậy, phải chăng về tu luyện có vấn đề hiểu sai? Phải chăng do tâm hiển thị nào đó dẫn động? Mặc kệ không cân nhắc an toàn của học viên? Học viên ngoại quốc cho rằng người như thế là tà ngộ, tôi nghĩ chư vị chẳng phải tà ngộ sao?

Đệ tử: Hơn một vạn đệ tử Đại Pháp đến từ năm mươi tám quốc gia và khu vực vấn an Sư phụ vĩ đại, cảm tạ cứu độ từ bi của Sư phụ! Hợp thập. (mọi người vỗ tay nhiệt liệt)

Sư phụ: Tôi thấy là trả lời câu hỏi bấy nhiêu thôi; không chiếm dụng thời gian của mọi người nữa, cho Pháp hội mà, mọi người giao lưu và chia sẻ với nhau, đối với đề cao của mọi người là có chỗ tốt. Mọi người cũng đều muốn gặp Sư phụ rồi, vậy Sư phụ cảm thấy vẫn là đến đây, thuận tiện trả lời các câu hỏi của mọi người một chút. Nhiều quá cũng không được, giảng quá rõ ràng, quá thấu, quá cụ thể, thì cự thế lực không chịu. Tôi không muốn thêm độ khó trên con đường tu luyện của chư vị. Cuộc bức hại này rất ráo là nghiêm trọng nhất, cho nên tôi giảng càng rõ ràng, thì độ khó của chư vị càng lớn. Tôi không thể cất bước thay cho chư vị, vẫn là cần tự chư vị bước đi. Những đệ tử Đại Pháp từ “20 tháng Bảy” năm 1999 vượt qua [đến nay], chư vị nên trân quý chính mình, chư vị rất xuất sắc. Chúng Thần đều đang trân quý chư vị. Hy vọng chư vị bước đi cho tốt [đoạn] đường sau này. Nhất là [những ai] chưa làm được tốt, cần vô cùng cẩn thận, cần quý

tiếp thời gian còn lại. Cảm ơn mọi người! (các đệ tử vỗ tay nhiệt liệt)

• • • • •

Ghi chú: (ghi chú của người dịch Trung Việt, chỉ có tác dụng tham khảo).

Dịch từ bản gốc tiếng Hán: <http://big5.minghui.org/mh/articles/2017/5/25/348715.html>

Có tham khảo bản tiếng Anh: <http://en.minghui.org/html/articles/2017/5/28/164037.html>, <http://en.minghui.org/html/articles/2017/6/3/164119.html>

Dịch ngày: 30-8-2017; bản dịch có thể được chỉnh sửa trong tương lai để sát hơn với nguyên tác.

1. **nhân thế:** thế gian con người. Tất cả các chú thích, ghi chú đều của người dịch, chỉ để tham khảo.

2. **Thần đích lộ:** con đường của Thần, con đường thành Thần, con đường Thần chỉ ra (tuý ngữ cảnh).

3. **khai thiên tịch địa:** khai mở trời đất, khai sáng thế giới.

4. **bất khả tư nghị:** không thể nghĩ bàn, khó tin.

5. **bao la vạn tượng:** bao quát hết thảy, gồm đủ mọi thứ.

6. **chúa tể:** làm chủ, cai quản, [người] nắm giữ; cũng đọc là **chủ tể**; *chủ* và *chúa* là hai cách đọc của cùng một chữ.

7. **nhất sinh nhất thế:** từng đời từng đời, đời này nối tiếp đời kia; chữ *sinh* và *thế* đều được dịch thành *đời*.

8. **thái bình vô sự:** [thời xã hội] thái bình không có sự cố gì xảy ra.

9. **bản đấng:** “Bản” và “Đấng” là hai bài thơ trong «Kinh Thi» nói về thời Chu Lệ Vương vô đạo quốc gia bại hoại, về sau từ *bản đấng* là để chỉ thời loạn lạc xã hội suy đồi nói chung; trong bài này tạm dịch là *thời loạn lạc*.

10. **nhân thế, nhân thân, nhân đích thân thế:** thân thể người.

11. thâm tư thực lực: suy nghĩ sâu xa cân nhắc chín chắn, tạm dịch là *cân nhắc kỹ càng đầy đủ*.

12. ngoại tinh nhân: (alien) tạm dịch là *người ngoài hành tinh*

13. hoàng, bạch, hắc, hồng, tông chủng nhân: người da vàng, trắng, đen, đỏ, nâu.

14. ngũ, lục thập niên đại: hiểu là *thời kỳ những năm thập kỷ 1950, 1960*.

15. đại nhĩ chi đường: nơi thanh nhã, nơi thanh lịch; **đại đình quảng chúng:** nơi công cộng đông người.

16. thể nhân: con người thể gian.

17. chính đạo: (i) con đường [ngay] chính; (ii) chính Đạo.

18. tiềm di mặc hoá: tạm dịch là *âm thầm lặng lẽ; tiềm di* → [làm một cách] âm thầm không lộ ra, vô tri vô giác; *mặc hoá* → trầm mặc, không nói.

19. Ki Tô giáo: cũng có bản dịch là *Cơ Đốc giáo* (phiên âm qua tiếng Hán).

20. vô năng vi lực: lực bất tòng tâm, không khả năng giải quyết, bó tay.

21. chính ngộ: ngộ chính diện, ngộ chân chính, ngộ ngay chính (diễn trên nghĩa bề mặt chữ).

22. cửu cửu niên “7-20”: hiểu là *cuộc đàn áp “20 tháng Bảy” năm 1999* (ngữ cảnh bài này); “20 tháng Bảy” đặt trong ngoặc kép là để chỉ sự kiện sự vụ hay gì đó liên quan đến ngày 20-7-1999, chứ không phải nói về bản thân ngày 20-7-1999.

23. đạo: (i) con đường; (ii) Đạo.

24. tiền công tận khí: bỏ sạch công quả trước đây.

25. tiêu tân lập dị: [chấp trước] thích làm những thứ mới lạ khác người.

26. đoái hiệ: thực hiện [lời hứa, cam kết], khiến trở thành sự thực.

27. dự ngôn: tiên tri, lời báo trước, dự báo.

28. bất viễn vạn lý: từ xa xôi vạn dặm; **lý:** dặm (500m).

29. Đại Lục: hiểu là *Trung Quốc Đại Lục*.

30. đặc thủ: (viết tắt của *đặc biệt hành chính khu thủ tịch chấp hành quan*) thủ tịch chấp hành đặc khu hành chính (như Hồng Kông, Ma Cao).

31. tam ngôn lưỡng ngữ: ba lời đôi câu, qua hai ba câu nói.

32. diện diện câu đao: chu đao mọi mặt, chu toàn.

33. vĩ thanh: phần cuối, đoạn cuối [bản nhạc].

34. lậu động: chỗ rò rỉ, sơ hở.

35. tiên sinh, nữ sỹ: *ông, bà*, như cách gọi *Mr. A, Mrs. B* của tiếng Anh.

36. nhân niệm: niệm của con người.

37. phía bên Thần, phần Thần: phía bên Thần trong người ta, trong người tu; ngụ ý là trái với *phía con người, phần người* trong người tu.

38. hoạt hoá thạch: *hoá thạch sống*, [thuật ngữ không chính thức để chỉ] loài nào cổ xưa còn sinh tồn đến nay, cổ xưa tới mức những gì cùng thời gần gũi thì nay không còn và chỉ thấy qua hoá thạch; ví dụ *ốc anh vũ*; trong bài này là ý nói là vẫn giữ được bản sắc cổ xưa (diễn giải của dịch giả).

39. hồng long: con rồng đỏ.

40. Bạch Cung chứng thiêm: *ký thỉnh nguyện qua Nhà Trắng*, hoạt động xin chữ ký thỉnh nguyện qua website của Nhà Trắng (White House) chính phủ Mỹ quốc được phát động ngày 5-4-2017 với mong muốn thu được 100.000 chữ ký toàn cầu hối thúc Tập Cận Bình chấm dứt hoạt động mổ cướp tạng; trang thỉnh nguyện: <https://petitions.whitehouse.gov/petition/urge-xi-jinping-end-forced-organ-harvesting-falun-gong-practitioners-and-other-prisoners-conscience-china>.

41. Trương lão tam, Lý lão tứ hoặc **Trương Tam, Lý Tứ:** cách liệt kê tên mang tính ví dụ (kiểu người Việt nói *anh Nam chị Bắc cô Ba chú Bảy...*); *Trương lão tam* → người họ Trương xếp thứ ba.

42. lý niệm: quan niệm, quan điểm, nhận thức nhìn nhận, nhân sinh quan, thế giới quan.

43. hồng ma: ma đỏ.

44. suy ba trợ lan: đẩy thêm cho sóng cuộn cuộn hơn, tạm dịch *thêm dầu vào lửa* (thành ngữ).

45. hồi quang phản chiếu: hiện tượng người ốm nặng, thương nặng đã mê mờ sắp chết nhưng thoáng cái tỉnh táo ngay trước khi chết.

46. lương tính tuần hoàn: tạm dịch là *tuần hoàn lành mạnh*, vận hành có lãi có tái đầu tư có thu nhập hợp lý cho thành viên.

47. mãi: *bán đi*; có thể hiểu là *phản bội* (nghĩa chuyển của từ *bán*).

48. nhân tình: cái tình của con người, [món nợ] tình cảm do từng được giúp đỡ.

49. nhân công trí năng: *trí tuệ nhân tạo* (A.I. - artificial intelligence).

50. chính thường: bình thường như lẽ nó phải như thế; nói chung dịch là *bình thường*, nhưng một số trường hợp, dùng nguyên từ Hán-Việt là *chính thường*.

51. chú âm, bính âm (bopomofo, pinyin) hai lối phiên âm chữ Trung Quốc; *chú âm* phổ biến ở Đài Loan, *bính âm* phổ biến ở Đại Lục.

52. thiên hạ hội phân cửu tất hợp, hợp cửu tất phân: tạm dịch *thiên hạ phân lâu tất hợp, hợp lâu tất phân*.

53. phẩm bài: thương hiệu, tên biểu thị danh tiếng.

54. Đường nhân nhai: khu phố Tàu; *Đường nhân* → người triều đại nhà Đường, người Hoa.

55. bạch hoa tiền bạch nhưng: tiêu tiền vô ích, ném tiền phung phí, tạm dịch *ném tiền qua cửa sổ*.

56. Radio City Music Hall và Lincoln Center for the Performing Arts là hai nhà hát lớn tại New York.